

Utorak, 3. april 2007.
Svedok Zvonko Marković
Svedok Momčilo Antić
Otvorena sednica
Optuženi su pristupili Sudu
Početak u 14:16 h.

Molim ustanite. Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju zaseda. Izvolite, sedite.

SUDIJA ORIE: Dobar dan svima u sudnici i van nje. Molim sekretara da najavi predmet.

Predmet broj IT-04-84-T, Tužilac protiv Ramusha Haradinaja i ostalih.

SUDIJA ORIE: Hvala. Gospodine Di Fazio, juče sam pitao da li ima prigovora na D27, D28, D29 ili D30.

TUŽILAC DI FAZIO: Nema prigovora.

SUDIJA ORIE: Nema prigovora?

TUŽILAC DI FAZIO: Ne -

SUDIJA ORIE: Onda -

TUŽILAC DI FAZIO: - samo trenutak. Mislim da je jedan dokazni predmet Tužilaštva trebalo da bude pod pečatom. Samo da proverim e-mail gospodina Rea, ali inače nemamo prigovora. Da, samo P30, koji treba da ostane od pečatom.

SUDIJA ORIE: Mislite D30, beleške sa pripremnog sastanka? Da li ima prigovora da to bude uvršteno pod pečatom?

ADVOKAT EMERSON: Mislim da gospodin Di Fazio misli na P30, a ne D30.

SUDIJA ORIE: Da, gospodine Di Fazio, ali obzirom na to da je D30... Da?

TUŽILAC DI FAZIO: Mi nemamo nikakvih prigovora u vezi sa dokaznim predmetima Odbrane.

SUDIJA ORIE: Pažljivo ćemo pogledati dokazne predmete Odbrane. Možda biste i vi želeli to da uradite, gospodine Emerson, da vidite da li ima bilo čega što je zaštićeno.

ADVOKAT EMERSON: Upravo ću to i uraditi.

SUDIJA ORIE: I, posle pauze ili nešto kasnije, danas, vi ćete nam se obratiti u vezi toga.

ADVOKAT EMERSON: Da, naravno.

SUDIJA ORIE: Dobro, hvala. To je jedno pitanje. Kada će Pretresno veće od Odbrane čuti da li ima prigovora na re-organizovane dokazne predmete za svedoka Anđelkovića? Jer, rečeno mi je da je to sređeno, i da je pismo već poslato Pretresnom veću sa primerkom za Odbranu, 2. aprila.

ADVOKAT EMERSON: Da li mogu da vam o tome kažem nešto više posle pauze?

SUDIJA ORIE: Da, nema problema.

ADVOKAT EMERSON: Jer, malo sam zatečen time. Verovatno je to, zapravo, moja greška, a ne greška nekoga drugog.

SUDIJA ORIE: Ako smo sada samo skrenuli pažnju na to, onda smo uspeli u ovome što smo nameravali. Želeo bih zatim da obavestim strane da je Pretresno veće odlučilo da nećemo zasedati tokom sledećih dana. Svi ti dani padaju na petak, osim ukoliko bude ispunjen onaj uslov koji smo već ranije primenjivali. Dakle, osim ukoliko nam budu potrebni delovi tih dana kako bismo završili sa svedočenjem ili rešili neko hitno proceduralno pitanje. Dakle, nije apsolutno sigurno da nećemo zasedati tokom tih dana, i, naravno, teško je proceniti situaciju nekoliko nedelja unapred. To će biti 27. april, 18. maj, 25. maj i 8. jun. Mislim da ste za neke datume već znali, ali ne za sve. Gospodine Di Fazio, da li je Tužilaštvo spremno da pozove sledećeg svedoka?

TUŽILAC DI FAZIO: Ja jesam, ali želeo bih da vam na kratko skrenem pažnju na dve stvari.

SUDIJA ORIE: Da.

TUŽILAC DI FAZIO: Obe se odnose na ono čime ćemo se baviti danas popodne, i kako da tome pristupimo. Najpre, strane i Pretresno veće su obavesteni da nameravam da se pozovem na jedan kraći deo video snimka, koji je na našem spisku dokaznih predmeta već izvesno vreme. Ja sam, prošle nedelje, rekao da uopšte nećemo koristiti dokazne predmete sa ovim svedokom. Zato mislim da to treba zvanično da naglasim, i uverim da nema nikakvih problema, i da se Odbrana i Pretresno veće slažu da se time koristim.

SUDIJA ORIE: Da li se Odbrana slaže sa tim? Vidim da se slažu -

TUŽILAC DI FAZIO: Hvala.

SUDIJA ORIE: - sva tri zastupnika.

TUŽILAC DI FAZIO: Zatim, sledeće pitanje. Sledeći svedok, izvinjavam se, ne sledeći svedok, već svedok nakon sledećeg svedoka –

SUDIJA ORIE: Da.

TUŽILAC DI FAZIO: - razgovarao sam sa njim jutros, a i Odbrana je dobila beleške sa pripremnog sastanka, odnosno, dokaz da nije bilo pripreme svedoka. On mi je tada rekao da je veoma umoran i iscrpljen. On je teško povređen tokom rata, i rekao je da ne može danas da svedoči. Ja vam prenosim njegove reči. Ja ne znam da li Odbrana može da nam kaže koliko vremena će joj biti potrebno da ispituje sledećeg svedoka, ali ja mogu da vam kažem da će naše ispitivanje kratko trajati. Ukoliko se ispostavi da će Odbrana ispitivati tokom najvećeg dela dana, onda možda treba da razmotrite mogućnost da ne otpočnemo sa sledećim svedokom.

SUDIJA ORIE: Da.

TUŽILAC DI FAZIO: Samo sam to hteo da kažem.

SUDIJA ORIE: Vama će biti potrebno manje od sat i po, koliko je bilo predvičeno.

TUŽILAC DI FAZIO: Ja ću zaista nameravati da što kraće ispitujem ovog svedoka. Uveren sam da će to biti manje od sat i po.

SUDIJA ORIE: Teško je predvideti, ali da li će vama biti potrebno više nego uobičajenih sat i po?

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Ja očekujem da će nam biti potrebno sat i po za tog svedoka.

SUDIJA ORIE: Da.

ADVOKAT EMERSON: Da li mogu još nešto da kažem kada je reč o vremenu i rasporedu, i, konkretno, u vezi sa onim što je rekao gospodin Di Fazio? Svakako da niko od nas ne želi da svedok bude umoran dok svedoči, čak ni tokom glavnog ispitivanja. Verovatno će unakrsno ispitivanje tog svedoka biti relativno kratko. Ali, svedok posle njega će verovatno biti unakrsno ispitivan znatno duže. Želeo bih samo da vam iznesem stav Odbrane. Reč je o svedoku 8. Meni je gospodin Re jutros dao indikacije, a neću sada ulaziti u pojedinosti, oprostite zbog toga, da Tužilaštvo, iz razloga koje će možda objasniti, predlaže da od svedoka 8 dobije samo deo njegovog iskaza, a ne celokupni iskaz, kakvog ga imamo u izjavama, što znači da bi glavno ispitivanje moglo da bude dosta kraće nego što se očekivalo. Međutim, iz razloga o kojima ne želim sada da govorim, deo iskaza o kojem Tužilaštvo ne želi da ispituje svedoka, jeste deo za koji smatramo da je od suštinske važnosti kako bi se spoznala pouzdanost i verodostojnost tog svedoka. Iz tog razloga, unakrsno ispitivanje neće biti skraćeno, već upravo suprotno, jer ćemo morati tada da predočavamo materijal koji bi možda bio predočen tokom glavnog ispitivanja. Razlog zašto to pominjem sada je taj da, ako svedok koji bude svedočio

posle sledećeg svedoka ne bude svedožio danas popodne, i ako njegovo ispitivanje sutra potroši polovinu zasedanja, postoji mogućnost da ćemo biti pod pritiskom nedostatka vremena krajem dana, i to na četvrtak.

SUDIJA ORIE: Razemem. U petak to ne možemo da nakonadimo zato što je to praznik Ujedinjenih Nacija, tako da uopšte nemamo fleksibilnost. Gospodine Di Fazio, da li, na bilo koji način, možete da se raspitate kod Odbrane za koje delove misli da mogli da se obrade na efikasniji način tokom glavnog ispitivanja, kako bismo uštedeli puno vremena kasnije? Ja vas pozivam da razgovarate sa Odbranom, možda ne baš o svemu, ali bar o nekim od tih delova. Naravno, gospodine Emerson, samo u meri kojoj ste spremni o tome da govorite sa gospodinom Di Faziom, jer nećete iznasti svoje razloge, ali to ne mora da nas spreči da identifikujemo te delove.

ADVOKAT EMERSON: Ako nisam bio dovoljno jasan, hteo bih da vam kažem samo to da svedok o kome sam ja govorio, nije svedok o kome govori gospodin Di Fazio, već svedok posle tog.

SUDIJA ORIE: Da.

ADVOKAT EMERSON: Ja, svakako, sa gospodinom Di Faziom mogu da govorim o svedoku koji se njega interesuje. Dakle, o onom gospodinu koji je umoran.

SUDIJA ORIE: Ne, ja sam mislio na onog drugog.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Uopšte ne postoji mogućnost da dođe do nekog sporazuma u vezi sa tim svedokom.

SUDIJA ORIE: Dobro, pokušali smo.

ADVOKAT EMERSON: Međutim, mogućnost za sporazm i skraćivanje glavnog ispitivanja postoji za svedoka koji je predviđen posle svedoka koji će upravo biti pozvan u sudnicu.

SUDIJA ORIE: Hajde da onda govorimo o današnjem prvom svedoku, i mogućem drugom svedoku za danas. Vi kažete da je svedok rekao da je umoran. Kada je došao u Hag?

TUŽILAC DI FAZIO: Stigao je sinoć.

SUDIJA ORIE: Znači, nedavno.

TUŽILAC DI FAZIO: Da, ali, on nije samo morao da doputuje do aerodroma iz glavnog grada, već je od svog mesta dugo putovao i do naših lokalnih kancelarija. Juče je krenuo od svoje kuće, i put do Amsterdama je bio veoma dug.

SUDIJA ORIE: Ako uopšte postoji mogućnost da zatražite od svedoka da dođe da svedoči, to bi bilo kasnije danas, verovatno ne pre šest sati, i ne bi trajalo duže od sat vremena. Možda bi služba za svedoke mogla da se postara da da dovoljno vremena svedoku da se odmori popodne. Ne znam da li se sa njim još uvek vode neki razgovori, ili je slobodan, ali treba da pronađemo način da ne izgubimo dodatno vreme, jer 125 sati brzo prođe, gospodine Di Fazio. Hajde da vidimo da li će svedok biti u stanju da odgovara na pitanja tokom tih sat vremena, da vidimo da li je to moguće. Ako ne, naravno, moraćemo da prihvatimo stvari kakve jesu. Da li imate još nešto?

TUŽILAC DI FAZIO: Ne.

SUDIJA ORIE: Gospodine Guy-Smith?

ADVOKAT GUY-SMITH: Želim samo da obavestim Pretresno veće da svedok, koji je na redu posle ovih svedoka o kojima smo upravo govorili, jeste svedok za koga očekujem da će mi biti potrebno dosta vremena za ispitivanje.

SUDIJA ORIE: To je svedok broj 4, ako počnemo od sada?

ADVOKAT GUY-SMITH: Da.

SUDIJA ORIE: U redu, to je sada u zapisniku. Molim da se svedok uvede u sudnicu. Nema zaštitnih mera gospodine Di Fazio, koliko mi je rečeno?

TUŽILAC DI FAZIO: Ne.

SUDIJA ORIE: Mogu li da očekujem da će gospodin Zvonko Marković ući u sudnicu svaskog časa?

TUŽILAC DI FAZIO: Svakako se tome nadam, časni Sude.

SUDIJA ORIE: Dok čekamo, imam priliku da vam kažem ovo. Mislim da je juče stranama poslata jedna kratka poruka u vezi sa označavanjem karti, inspirisana onim što se juče dešavalo u sudnici.

TUŽILAC DI FAZIO: To je odličan predlog, časni Sude. Nažalost, ja ću se danas možda pozivati na neke karte, i, očigledno, nisam mogao danas da kontaktiram relevantnu osobu, ali ću u budućnosti svakako prihvatiti sugestiju Pretresnog veća.

SUDIJA ORIE: Vidim da nema prigovora Odbrane. Možda bi bilo dobro da to bude u zapisniku, jer svedok još nije stigao. Oznake na kartama koje su neutralne prirode se rade van sudnice, a zatim se u sudnici predočavaju te označene karte.

(svedok je pristupio Sudu)

SUDIJA ORIE: Dobar dan. Da li me čujete na jeziku koji razumete?

SVEDOK MARKOVIĆ: Da.

SUDIJA ORIE: Gospodine Markoviću, pretpostavljam da ste vi gospodin Marković, pre nego što počnete da svedočite u sudnici, potrebno je, na osnovu Pravilnika o postupku i dokazima, da date svečanu izjavu da ćete govoriti istinu, celu istinu i ništa osim istine. Poslužitelj vam upravo sada uručuje tekst izjave. Molim da je date.

SVEDOK MARKOVIĆ: Svečano izjavljujem da ću govoriti istinu, celu istinu i ništa osim istine.

SUDIJA ORIE: Hvala, izvolite sedeti. Gospodine Markoviću, najpre će vas ispitivati gospodin Di Fazio, zastupnik Tužilaštva. Gospodine Di Fazio, imate reč.

TUŽILAC DI FAZIO: Hvala časni Sude.

svedok Zvonko Marković

GLAVNO ISPITIVANJE: TUŽILAC DI FAZIO

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Gospodine Markoviću, da li su ove pojedinosti tačne: Rođeni ste 26. maja 1964. u Dečanima/Dečan i srpske ste nacionalnosti?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Da.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Početkom 1998. godine, radili ste kao poštar?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Da.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: I, to je bilo malom selu, oprostite ako loše izgovorim, selu Gornji Streoc/Strelle i Epërm?

SUDIJA ORIE: Gospodine Di Fazio, da li prvo možemo da potvrdimo ime svedoka? Da li ste vi gospodin Zvonko Marković?

SVEDOK MARKOVIĆ: Jesam.

TUŽILAC DI FAZIO: Hvala, časni Sude.

SUDIJA HOEPFEL: Kako se zove selo koje je upravo pomenuto?

SVEDOK MARKOVIĆ: Gornji Streoc/Strelle i Epërm.

TUŽILAC DI FAZIO: S-t-r-e-o-c/Strelle i Epërm, časni Sude.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Još samo nekoliko pojedinosti o vašem poslu. Koliko dugo ste radili u tom mestu kao poštar?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Devet godina.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: I, još nekoliko ličnih pojedinosti. Molim da kažete sudijama kako se zovu vaša braća i sestre. Počnite od najstarijeg, uključite sebe, i završite sa najmlađim?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Sonja, Zvonko, Rade.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Ima troje dece u vašoj porodici?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Da.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Šta je Rade radio devedesetih godina?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Bio je direktor u jedno frimi, trgovačkoj, u Dečanima/Dečan.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Hvala. Sada bih želeo da govorimo o ranim mesecima 1998. godine. Rekli ste nam da ste redili kao poštar, da ste readili u Gornjem Streocu/Strelc i Epërm. Da li ste bili sami ili je bilo i drugih osoba zaposlenih u pošti?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Pa, ja sam bio upravnik pošte i radnik u pošti, a imao sam još jednog poštara koji je radio na terenu.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Koje područje je pokrivala ta pošta? Drugim rečima, kojim selima ste dostavljali poštu?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Pošta kao građevina, se nalazila u Gornjem Streocu/Strelc i Epërm, a pokrivala je sela Ljubuš/Lpuše, Istinić/Istinić, Papračane/Prapacan, Donji Streoc/Strelc i Ultë, Papić/Papiqi, ne znam, još jedno malo selo, u okolini Papračana/Prapacan. Ukupno je pokrivala devet sela.

prevodioci: Da li bi svedok mogao polako da nabroji imena?

SUDIJA ORIE: Zaustaviću vas za trenutak. Kada navodite imena sela, molim da to uradite polako, kako bi prevodioci bili u stanju da prevedu. Izvolite.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Mislim da nemamo imena tih sela, molim da nam kažete kako se zovu sela kojima je dostavljana pošta iz vaše pošte. Molim da to uradite polako.

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Gornji Streoc/Strelc i Epërm, Ljubuš/Lpuše, Istinić/Istinić, Papić/Papiqi, Papračane/Prapacan i Donji Streoc/Strelc i Ultë.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Hvala. Sada ćemo da govorimo o ranim mesecima 1998. godine. Da li ste i dalje mogli da radite kao poštar u Gornjem Streocu/Strelc i Epërm?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Pa, negde krajem marta – aprila, jedan od drugova, mojih, iz Gornjeg Streoca/Strelc i Epërm, sa kojim sam se intenzivno družio, njegovo ime je Sinan Musaj, mi je rekao da više nije bezbedno da dolazim da radim u to

selo, zato što su se pojavili teroristi, i, ovaj, da bi bolje bilo da ne dolazim više na posao, zbog moje sigurnosti. Ja sam o tome obavestio nadležne u Đakovici/Gjakovë, pošto je direkcija bila u Đakovici/Gjakovë. Oni su mi rekli da sam suviše dugo čekao. Zbog ubistva jednog poštara u okolini Prištine/Prishtinë, bili su preporučili svim poštama, zarad bezbednosti, da sami procene da li smeju dalje da rade ili ne. I, uz njihovo odobrenje, ja sam zatvorio poštu u Gornjem Streocu/Strelc i Epërm, i preselio se u zgradu pošte u Dečanima/Deçan, gde je odvojen jedan šalter da bih ja mogao da nastavim rad, na isplati penzija, pisama, tako...

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Hvala. Koje je nacionalnosti taj gospodin Sinan Musaj?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Albanac.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Da li vam je ikada još nešto detaljnije rekao, osim ovoga što ste nam sada rekli, o tome da se pojavljuju teroristi i da je bolje da, iz razloga sopstvene bezbednosti, više ne dolazite na posao? Da li je još nešto rekao osim toga?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Dakle, pretpostavljam da je to sve što je on vama rekao, i da ste vi poslušali njegov savet?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Da.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Recite nam, u vreme kada ste zatvorili poštu, gde ste živeli?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: u Dečanima/Deçan.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: U redu. Rekli ste nam da ste prešli u Dečane/Deçan, i da ste tamo otvorili specijalni šalter, kako biste i dalje mogli da isplaćujete penzije i dostavljate poštu. Da li je to bilo samo za neke ljude, ili ste, uopšteno, pružali te usluge za celo područje?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Pružao sam usluge za celokupno područje koje sam pokrивao iz opštine Streoc/Strelc. Za sve one koji su došli da podignu penziju ili da uzmu pismo na šalteru u Dečanima/Deçan.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Hvala. Pre nego što završimo sa tom temom, rekli ste da je bilo preporuka i uputa, upućenih svim poštama, da zaposleni u njima sami donesu odluku o tome da li je bezbedno da i dalje rade, ili ne. Da li ste vi napravili tu procenu, o tome da li je bezbedno da pošta u Gornjem Streocu/Strelc i Epërm i dalje radi, ili je neko drugi doneo tu odluku za vas?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Pa, na preporuku Sinanovu, da mi je nebezbedno, ja sam tražio mišljenje od direkcije u Đakovici/Gjakovë, na koju su se oni složili. Ja sam posle toga zatvorio poštu.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Hvala. Mislim da ste rekli da je to bilo u aprilu. Da li možete da budete precizni, kada se tačno zatvorila pošta?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Negde u aprilu, ali, ne znam tačno. Što se vremena, precizno, tiče, ne bih znao. Sredinom, možda, aprila, nagađam.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: U redu. Vaše radno mesto je onda uspostavljeno u Dečanima/Dečan. I, recite nam, da li ste i tamo nastavili da radite kao poštar?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Ne. Radio sam, jedno mesec dana, dok sam isplatio penzije, i tako, socijalna neka davanja, i onda sam bio pozvan u rezervu, u policiju, u opštini Dečane/Dečan, na koji sam se poziv i odazvao. Zatvorio sam šalter, tu je dužnost preuzela posle pošta Dečani/Dečan, a ja sam otišao da radim u policiju.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: U redu. Hteo bih da samo nešto razjasnimo. Najpre, vi ne znate kada ste tačno iz Gornjeg Streoca/Strelle i Epërm prešli za Dečane/Dečan, jedino znate da je to bilo u nekom trenutku u aprilu, ali ste sigurni da ste još nekih mesec dana radili. Dakle, radili ste u Dečanima/Dečan kao poštar, bar do početka marta, najranije, a možda i kasnije, zar ne?

SUDIJE HOEPFEL: Početak maja.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Da, mislim zapravo na maj, oprostite. Dakle, do početka maja?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Otprilike, tako.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: I, na kraju, hteo bih još nešto da razjasnimo. Vi ste, kažete, zatvorili šalter, i preuzela ga je pošta u Dečanima/Dečan. Da li sam vas ispravno razumeo, da ste nakon Gornjeg Streoca/Strelle i Epërm, zapravo radili u samoj zgradi pošte u Dečanima/Dečan, tokom tih mesec dana?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Da.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: U redu. Osvrnućemo se na pitanje vašeg poziva. Rekli ste nam da ste dobili nekakav poziv za mobilizaciju. Šta je to tačno bilo, i šta ste vi uradili?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Poziv je bio telefonski, od, sad ne bih znao tačno kako se on zove i šta je bio tamo u policiji, ali je bio zadužen za pozivanje rezervista. S'obzirom da mi nije prvi put bilo u rezervu da me zovu, bio sam i pre toga, 1997., 1998., po mesec dana, po dva meseca. Znači, po potrebi kada su me zvali, tako da sam se javio u stanicu policije, gde sam zadužio uniformu i naoružanje.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Nisam u potpunosti razumeo deo vašeg odgovora. Da li su vas pozvali kao rezervnog policajca pre maja 1998. godine?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Pa, u policiji, u rezervi, sam od 1990. godine. Na spisku rezervista, policajaca, nalazim se od 1990. godine. I, 1997. sam bio mesec dana u rezervi. Znači, po potrebi kad zovu, kad treba ljudstvo, oni zovu, mesec dana, dva meseca. Posle toga te, ovaj, otpuste, pa tako ponovo.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: U redu. Gde ste bili stacionirani 1997., i gde ste tada obavljali dužnosti?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Obično ispred stanice policije u Dečanima/Dečan se davala straža.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Hvala. Sada ćemo se vratiti na taj poziv 1998. o kome ste govorili. To se dogodilo pošto ste prestali... Zapravo, to je dovelo do toga da ste prestali da radite kao poštar u Dečanima/Dečan, zar ne?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Da.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: I, gde ste preuzeli dužnosti rezervnog policajca?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: U stanici policije u Dečanima/Dečan.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Zamolio bih da opišete Pretresnom veću vaš svakodnevni rad kao rezervni policajac, kako bi stekli sliku o tome. Prvo, možete li da nam ispričate neke pojedinosti o uniformi koju ste nosili, o tome kakvo ste naoružanje imali, koje su bile vaše svakodnevne dužnosti, i gde ste ih obavljali?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Pa, uniforma je bila plava, maskirna policijska uniforma. Od naoružanja sam imao službeni pištolj i automatsku pušku, a dužnost se obavljala, u principu se davala straža ispred stanice policije, ili se išlo u pratnju vozila koja su trebala da idu u Peć/Pejë za nabavku hrane, tako... Ništo konkretno, ono što naredi.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Hvala. Ta plava maskirna uniforma, da li je imala neko posebno značenje, ili je to bila uobičajena uniforma rezervista u policiji?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Ne, to je bila uobičajena radna uniforma policije. Svečana, i radna uniforma. Znači, ovo je bila radna uniforma policije.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Da li su i drugi policajci rezervisti, poput vas, imali plave maskirne uniforme?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: I rezervni i aktivni policajci.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: U redu, hvala. Hteo sada da razmislite o uslovima na putevima u vašem području, u vreme kada ste postali rezervni policajac. Koliko glavnih puteva vodi do Dečana/Dečan, i iz kojih gradova?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Jedan dolazi iz Peći/Pejë, drugi ide za Đakovicu/Gjakovë, i treći ide prema manastiru Visoki Dečani. Ima tri puta koji se završavaju na centru Dečana/Dečan.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: U redu. Usredsredićemo se na put Dečani/Dečan - Đakovica/Gjakovë. Pošto ste postali rezervni policajac, ili čak i pre toga, ali u svakom slučaju u prvoj četvrtini 1998. godine - opišite Pretresnom veću kako je izgledalo ići tim putem u tom periodu? Drugim rečima, da li je bilo teško tuda putovati, da li je bilo problema, ili je to bilo jedno normalno putovanje?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Pa, u to vreme, za Đakovicu/Gjakovë nije moglo da se prođe. Kad sam ja postao rezervni policajac, u to vreme, za Đakovicu/Gjakovë nije moglo da se prođe, a bogami ni za Peć/Pejë.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Znači, to je bila situacija, bar od početka maja na dalje, jer je to najranije kada ste mogli da se priključite rezervnoj policiji, zar ne?
SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Da.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Da imate bilo kakva saznanja o tome koliko je teško bilo ići tim putem u periodu pre nego što ste postali rezervni policijajac? Da li je tada bilo problema?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Pa, za Đakovicu/Gjakovë ne znam, a za Peć/Pejë znam. Ja sam išao do [Gornjeg] Streoca/Strelc i Epërm na posao. E, kad su mi ovo rekli, da se vratim u Dečane/Dečan da zatvorim poštu, posle toga nije moglo, možda dva dana posle toga ili tri, više nije moglo da se prođe, ni za Peć/Pejë ni za Đakovicu/Gjakovë. Znači, dva – tri dana poštu sam ja zatvorio poštu u [Gornjem] Streocu/Strelc i Epërm, nije moglo da se prođe, ni za Đakovicu/Gjakovë ni za Pec/Pejë. To znam jer su dva policajca, koja su radila u Đakovici/Gjakovë, bili kod mog brata u stanu. Nisu mogli da odu na posao, pa su živeli kod mog brata u stanu.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Kako ste došli do zaključka da više nije bilo moguće ići tim putevima iz Dečana/Dečan prema severu za Peć/Pejë, i prema jugu za Đakovicu/Gjakovë? Kako ste znali da tuda nije bilo moguće putovati?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Nije moglo da se prođe kolima. Ovi, koji su trebali da odu za Đakovicu/Gjakovë, autobusom ili autom na posao, oni nisu mogli da odu, i ostali su u Dečanima/Dečan. Isto tako, ovi koji su radili u Peći/Pejë nisu mogli da odu jer se pucalo sa strane na njih, sa brda, tako da je bilo nesigurno da odu tamo, i vratili su se u Dečane/Dečan gde su i ostali.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: U redu. Da budemo malo konkretniji. Počeli ste da govorite o problemima, i rekli ste da sa okolnih brda otvarala vatra na vozila. Da li je takva situacija vladala na oba puta, na severnom za Peć/Pejë, i na južnom za Đakovicu/Gjakovë?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Pa, za Đakovicu/Gjakovë ne znam. U to vreme nisam probao da putujem, a za Peć/Pejë - da. I, za Peć/Pejë nije moglo da se prođe jer se pucalo sa brda. Iznad Ljubeše/Lpushe, i iznad streočkog brda. I, kasnije znam da su na tom putu bili ranjeni neki, neki od putnika. Bio je ranjen Momo Antić, pa je bio ranjen Miloje, policajac je bio, sad ne znam kako se on preziva. Tako da, ovaj, nije bilo uopšte sigurno, zbog pucnjave, da se prođe za [Gornji] Streoc/Strelc i Epërm i za Peć/Pejë.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Ko vam je dao te informacije? Kako ste to znali? Kažite nam, da bi Pretresno veće shvatilo kako ste to saznali, da li je to nešto što ste lično čuli od nekoga, ili ste to čuli iz medija, ili je to nešto što ste vi lično videli?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Pa, za ranjavanje Miloja i Moma Antića znam od njih. Oni su mi rekli, kad su došli iz Peći/Pejë, i kad je Momo ranjen, bio je ostao bez noge, znam od njega, a od Miloja, on mi je isto pričao. Znači, od njih dvojice, lično.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: U redu. Da li ste imali još neke izvore informacija?
SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Da li ste čitali novine ili slušali radio u to vreme?
SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Novine nisu mogle da dođu.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: A kada ste pristupili rezervnoj policiji, da li ste dobili informacije ili neke obaveštajne podatike, u vezi sa putovanjem u to vreme, tim glavnim putevima iz Dečana/Dečan, severnim i južnim?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Obično, s'obzirom da smo radili poslove obezbeđenja stanice policije, najviše, i onda su se tu mogli čuti razgovori između komandira, koji je radio u dežurnoj službi ili komandira policije ili načelnika u prolazu. Kad prolaze, ili kad sednu na klupu ispred stanice, onda se od njih moglo čuti, ovaj, da je nebezbedno da se prođe za Peć/Pejë, da je nebezbedno da se vozi za Đakovicu/Gjakovë. Nije se preporučivalo da se kreće putevima, jer se znalo da putevima idu Srbi, kolima. Albanci se nisu kretali u to vreme autima, oni su išli peške. Tačno se znalo ko ide autom, a ko ne.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Da li ste dobili bilo kakve informacije o tome ko je otvarao vatru na ta vozila, pošto ste nam to pomenuli, da se otvarala a vatra?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Pa, pričali su da to rade teroristi.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Kada upotrebaljavate taj izraz „teroristi“, da li mislite na neku konkretnu grupu?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Mislim na pojedine Albance koji su učestvovali u ratnim dejstvima.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Da li su ti Albanci, koji su učestvovali u ratnim dejstvima, imali neko ime?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Pa, oslovljavali su ih, na albanskom UÇK, a na srpskom OVK.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: U redu. Pošto ste postali policajac, da li ste putovali nekim od ta dva puta, ili bilo kojim drugim putem u neposrednoj okolini Dečana/Dečan? Imajte na umu ova dva glavna puta, koji vode na sever i na jug, ali i manje puteve u okolini. Da li ste mogli to da radite?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Da, za Peć/Pejë sam putovao, ali se kretalo samo uz pratnju, oklopnim vozilom. Znači, veća kolona je trebalo da ide. Obavezno je išlo jedno okopno vozilo, naoružano sa puškomitraljezom, radi bezbednosti.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Da li ste ikada lično videli takve konvoje?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Da.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Da li su to bili policijski konvoji, vojni konvoji, ili konvoji nekih drugih organizacija?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: U početku su bili policijski. Ide policijsko vozilo, pa iza njega ide tri-četiri vozila, civilna, pa onda opet jedno vozilo policijsko, pozadi, a kasnije su išli i vojni konvoji.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Da li nam opisujete mešavinu –

SUDIJA ORIE: Izvolite gospodine Guy-Smith?

ADVOKAT GUY-SMITH: Zamolio bih gospodina Di Fazia da nas vremenski orijentiše. Ja sada ne shvatam da li se radi o prvoj četvrtini godine, jednostavno ne znam o kom vremenskom periodu se radi.

TUŽILAC DI FAZIO: Rado ću to uraditi.

ADVOKAT EMERSON: Pre nego što gospodin Di Fazio to učini –

SUDIJA ORIE: Da?

ADVOKAT EMERSON: - ja sam pažljivo slušao odgovore u vezi sa vremenom. Da li mogu da zamolim svedoka da skinje slušalice za trenutak?

SUDIJA ORIE: Da ga prvo pitamo da li razume engleski. Gospodine Markoviću, da li vi razumete engleski jezik?

SVEDOK MARKOVIĆ: Da.

ADVOKAT EMERSON: Nije preterano bitno. Gospodin Di Fazio, sada ne ulažem prigovor, ali on postavlja sugestivna pitanja o vremenu, pošto dobije odgovor od svedoka. Ako pogledate izjavu svedoka, časni Sude, videćete da postoji određena nesigurnost u vezi premisa na kojima gospodin Di Fazio zasniva svoja pitanja o vremenu. Zato bih, umesto da se odmah priključim pozivu gospodinu Di Faziu da svedoka vremenski orijentiše, želeo da kažem da pitanje vremenske orijentacije treba da bude obrađeno tokom unakrsnog-ispitivanja, i upoređeno sa izjavom svedoka.

SUDIJA ORIE: Gospodine Di Fazio –

ADVOKAT GUY-SMITH: Ako -

SUDIJA ORIE: Izvolite, gospdine Guy-Smith?

ADVOKAT GUY-SMITH: Imajući u vidu intervenciju gospodina Emersona, ja ću povući svoj predlog.

TUŽILAC DI FAZIO: Ali, to je i dalje dobar predlog, i ja ću ga prihvatiti.

SUDIJA ORIE: Da. Znači, ne prihvatate samo predlog, već novi pristup?

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Postaviću –

SUDIJA ORIE: Da?

TUŽILAC DI FAZIO: - jednostavno pitanje, ako mi dozvolite.

SUDIJA ORIE: Nastavite.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Govorili ste o vozilima koja putuju zajedno sa policijskim vozilima. Recite nam, kada ste, tokom 1998. godine, saznali za to?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Pa, odmah na početku maja meseca.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: I, ta pojava da civilna i policijska vozila zajedno putuju... U stvari, to i jeste moje pitanje. Da li se radilo o civilnim i policijskim vozilima?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Da.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Rekli ste da se to događalo tokom maja. Da li se to događalo i u junu 1998.?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Da, i juna. Morao je neko da ode za nabavku hrane u Peć/Pejē, ili... Jer, nemoguće, Dečani/Dečan je bilo zatvoreno, nije, samo jedno civilno vozilo nije moglo da izađe iz Dečana/Dečan. I, onda je morala da postoji pratnja, ili policije, ili vojske, da bi se otišlo do Peći/Pejē za nabavku namirnica.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Hvala. Nabavka hrane za koga?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Za žitelje Dečana/Dečan.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Molim vas, opišite nam taj proces nabavke hrane za stanovnike Dečana/Dečan. Recite Pretresnom veću kako se to radilo, koja vozila su korišćena, koje osobe su u tome učestvovala, i kada se to radilo?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Pa, ne bih znao tačno, ja nisam išao ni jedan put za nabavku hrane. Ne bih znao tačno to da vam to opišem.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Kako ste saznali za postojanje tih konvoja?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Pa, od građana, pričaju da idu, da treba u konvoju, da se priključe konvoju da bi otišli do Peći/Pejē da nabave hranu.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Ti ljudi koji su vam o tome pričali, da li su to bili civili, policajci, vojnici, ili mešavina tih grupa?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Civili.

SUDIJA ORIE: Samo da razjasnim nešto. Rekli ste da ne znate o tim konvojima koji su išli po hranu. Istovremeno nam kažete, ranije ste to rekli, kada vam je postavljeno pitanje da li se moglo kretati po dva puta prema severu i jugu, rekli ste: „Da, ja sam išao ovim putem Prema Peći/Pejē, ali se moglo putovati samo uz pratnju. Pratnju okopnog vozila sa mitraljezom.” Iz toga zaljučujemo da ste nekada bili u jednom takvom konvoju, a vaš odgovor kasnije, sugeriše da niste. Molim vas, razjasnite nam to.

SVEDOK MARKOVIĆ: Rekao sam da nisam bio za hranu nikada. U nabavku hrane. A, u konvoju sam bio.

SUDIJA ORIE: U redu. Hvala. Izvolite, nastavite gospodine Di Fazio.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: O kakvom se konvoju radilo? Odakle je išao, kuda je išao, i u koje vreme, ako možete da se setite?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Ne sećam se.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Čega od toga ne možete da se setite? Kuda je konvoj išao, u koje vreme, ili ni jednog ni drugog.

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Vremena kada je išao. Konvoj je išao do Peći/Pejė.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Možete li nam reći da li je to bilo u vreme kada ste još uvek radili kao poštar, ili dok ste bili policajac?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Policajac.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Možete li da nam ga opišete, kakva su vozila bila u tom konvoju za Peć/Pejė u kom ste bili i vi?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Pa, bilo je okolopno vozilo, bilo je još transportnih vozila, još jedno dva – tri vozila. Tada nisu išli civili.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Da li možete da se setite koja je bila svrha tog putovanja?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Da li ste vi imali neki čin u sklopu rezervne policije?

SUDIJA ORIE: Gospodine Di Fazio, samo trenutak. Vi ste, koliko sam shvatio, samo jednom putovali u takvom konvoju, u kom je bilo oklopnih vozila, i išli ste prema Peći/Pejė, ali se ne sećate zbog čega ste išli u Peć/Pejė?

SVEDOK MARKOVIĆ: Da.

SUDIJA ORIE: Kada ste se vratili iz Peći/Pejė?

SVEDOK MARKOVIĆ: Istog dana, posle možda tri – četiri sata.

SUDIJA ORIE: Šta ste radili u Peći/Pejė?

SVEDOK MARKOVIĆ: Bio sam u pratnji toga, to je konvoj, ide za Peć/Pejė. Primera, komandir policije ide u Peć/Pejė, i onda povede nas 10 ljudi u pratnju, koji sedimo u oklopnom vozilu. Tamo, kada dođemo u Peć/Pejė, stanemo pored oklopnog vozila,

čuvamo oklopno vozilo, on uđe u zgradu, kad se vrati iz zgrade, s' njime se vratimo za Dečane/Dečan.

SUDIJA ORIE: Dakle, vi ste bili u pratnji nekih drugih ljudi u tom konvoju? To je bila vaša funkcija?

SVEDOK MARKOVIĆ: Da.

SUDIJA ORIE: U redu, hvala, sada mi je jasno. Nastavite gospodine Di Fazio.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Hvala. Koji ste čin imali, ako ste ga imali, u rezervnoj policiji?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Ne, nisam imao čin. Običan policajac.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Hvala. Opisali ste nam uslove putovanja za Peći/Pejē do neke mere. Ranije danas, tokom svog iskaza, spomenuli ste još jedan put, put koji vodi do obližnjeg manastira. Da li se sećate da ste o tome govorili?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Da.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Samo da razjasnimo, molim vas, recite Pretresnom veću o kom konkretnom putu se radi?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Pa, to je cesta koja vodi od Dečana/Dečan prema manastiru, i pored manastira, završava se u planinama. I, u to vreme je bilo bezbedno doći samo do manastira, gore je već planina, gore je bilo nebezbedno.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Koliko je manastir udaljen od Dečana/Dečan?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Dva kilometra.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: U kom pravcu ide, prema zapadu, istoku, jugu ili severu?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Ne znam.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Da li ste lično putovali tim putem, u periodu pošto ste postali rezervni policajac?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Da.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Da li možete da kažete Pretresnom veću kako ste došli do zaključka da je sigurno putovati tim delom puta od dva kilometra?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Pa, u dečije odmaralište, to je nadomak manastira, je bila smeštena jedinica policije. I, putovalo se non – stop, znači, svakodnevno je bilo komunikacije tim putem. Išli su i pešaci.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Pošto ste postali rezervni policajac, da li ste bilo gde primetili neke prepreke na putu?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Da, kad se išlo za Peć/Pejē, sa strane, sa leve i sa desne strane puta, kad je već moglo da se prolazi, sa leve i sa desne strane puta su se

nalazile drljače. To se koristi za plugove, za ravnanje oranice, i one, kada se okrenu, imaju šiljke sa donje strane, tako da, kad se stavi preko puta, ne može nijedno vozilo da prođe. Niti može da prođe vozilo sa gumama, niti može da prođe oklopno vozilo sa gusenicama.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Hteo bih da dobijemo još malo detalja o tome. Prvo, rekli ste da ste videli te stvari koje su imali šiljke na putu prema Peći/ Pejë, kada je bilo moguće kretati se tim putem. Da li je to bilo u vreme kada ste bili rezervni policajac?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Da.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Znači, u jednom trenutku, dok ste bili rezervni policajac, još uvek je bilo moguće putovati za Peć/Pejë?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: U konvojima, da.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Da li znate bilo šta o tome kako su se te stvari sa šiljcima našle na putu, o njihovom poreklu?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Samo iz priče da su ih postavili albanski teroristi.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Od koga ste čuli te priče?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Od policije.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Od kolega?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Da.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Na koji način su vam oni to rekli? U zvaničnim razgovorima, tokom informisanja, ili u neformalnim razgovorima? Kako ste saznali odakle su se pojavile te stvari sa šiljcima?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: U neformalnim razgovorima.

ADVOKAT EMERSON: Izvinjavam se. Svedok je na strani 26, u redu 23, ako je to tačno prevedeno, rekao da se radi o plugovima koji su bili pored puta, a gospodin Di Fazio je nekoliko puta rekao da su to sprave. Zamoliću ga da razjasni sa svedokom šta je to što on opisuje.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Čuli ste o čemo smo razgovarali. Mi smo razumeli da se radi o plugovima, o nečemu što vuku zaprege ili traktori, za kopaње zemlje. Da li se stvarno radi o plugovima?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Nisu plugovi, nego drljače. To izgleda četvrtasto, i iz njega izlaze šiljci, otprilike petnaestak do 20 santimetara. Znači, veličine metar i po sa metar i po, i iz njega izlaze šiljci.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Ta sprava, ili plug, šta god to bilo, da li je to nešto što se koristi u poljoprivredi, ili je napravljeno od nečega takvog?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Da.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Ta poljoprivredna alatka, u svom originalnom obliku, da li ima šiljke?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Da.

SUDIJA ORIE: Samo da razjasnim nešto. Da li je potrebno da se to okrene naopako, kako bi šiljci bili tako postavljeni da automobili ne mogu da prođu, a kada bi se to normalno koristilo u polju, okrenuli bi se na drugu stranu? Da li sam dobro razumeo?

SVEDOK MARKOVIĆ: Da.

SUDIJA ORIE: Hvala.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Znači, to je obična poljoprivredna alatka, koja je samo upotrebljena u druge svrhe, zar ne?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Da.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Hvala. Osim te stvari sa šiljcima, da li videli ili saznali za bilo šta drugo što je na putevima iz Dečana/Dečan sprečavalo saobraćaj?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: To sam video na putu prema Peći/Pejë, a na putu za Đakovicu/Gjakovë, kad se moglo posle proći, bili su rovovi, sa leve i sa desne strane. Počinjali od mesta koje se zove Livađe/Lvaghë, pa završavali skoro do Prilepa/Prelep, a neki su, sa leve strane sam video, skoro do Prilepa/Prelep, a sa desne strane su produžavali, pošto je desna strana malo u brdo, oni su produžavali ispod Prilepa/Prelep, otprilike nekih tri kilometra, tako.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Na početku svog odgovora, rekli ste da ste videli rovove na putu za Đakovicu/Gjakovë, onada kada je on postao prohodan. Kada taj put nije bio prohodan, i zašto?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Pa, ja znam iz priče da nije moglo da se prođe. Znači, ovi koji su pokušali da odu, kažu da su pucali na njih i da su se vratili, i da je u Crnom Bregu/Carabreg, znači to je jedno kilometar od Dečana/Dečan, da su postojale barikade. Ja ih nisam video i ne znam kakve su barikade bile.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: U redu. Doći ćemo i do izvora te informacije za trenutak, ali bih hteo da najpre nešto razjasnimo. Pomenuli ste Crnobreg/Carabreg. Kažete da je tamo bilo prepreka na putu. Da li ste vi verovali da ih je postavila srpska policija ili vojska, ili ne?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Ko je bio pristutan na tim preprekama na putu, koliko je vama poznato?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Albanski teroristi.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Sada ću vas pitati o izvoru tih informacija. Ko vam je pričao o tim preprekama na putu u Crnobregu/Carabreg, na kojima su bili albanski teroristi? Kako ste saznali za to?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Od kolega, u neformalnom razgovoru, koji su pokušali da idu za Đakovicu/Gjakovë.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Da li Pretresno veće treba da shvati da ste tu informaciju dobili nakon što ste postali rezervni policajac, nakon što ste pozvani kao rezervni policajac?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Da.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Koliko dugo ste bili rezervni policajac?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Do odlaska sa Kosova 1999. godine. Juna meseca.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: U redu. Znamo kada ste, otprilike, postali rezervni policajac. Prepreke na putu u Crnom Bregu/Carabreg. Nakon što ste mobilisani, kada ste, prvi put, čuli za te prepreke na putu u Crnom Bregu/Carabreg iz razgovora?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Odmah, istog dana, ili dan – dva posle toga. Znači, odmah.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Hvala. Vraćićemo se sada na sela oko Gornjeg Streoca/Strelle i Epërm, na područje blizu Đakovice/Gjakovë. Konkretno, na deo istočno od puta koji ide na sever ka Peći/Pejë, i puta na jug ka Đakovici/Gjakovë. Početkom 1998., da li je bilo Srba koji su živeli u raznim selima u tom kraju?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Pa, bilo je. Ne bih znao tačno, veoma malo. Ne bih znao tačno navesti broj kuća, domaćinstava, koji je živeo u tom kraju, ali je bilo veoma malo. U opštini Dečani/Dečan je živelo negde oko 700 Srba, ukupno, otprilike. Ovi koji su živeli u gradu, oni su bili smešteni u ulicu koja je vodila prema manastiru. Znači, većinom su živeli tu.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Kada kažete „oni koji su živeli u gradu”, na koji grad mislite?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Dečani/Dečan.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Hvala. A kada je reč o selima oko [Gornjeg Streoca/Strelle i Epërm, da li je u tim selima bilo Srba?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Ne. Bilo je u Papraćanima/Prapacan dve kuće, tri, a u Gornjem Streocu/Strelle i Epërm je bila jedna kuća. U njoj niko nije živeo, možda, od 1996. godine.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: U redu. A šta je sa drugim selima, južnije? Da li je bilo Srba u tim selima?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Da.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Kako to znate? Da li ste poznavali te ljude, ili ste na neki drugi način saznali za to?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Pa, moja porodica je došla iz sela Dašinovca/Dashinovec u Dečane/Dečan, da živi. Moj otac se doselio iz sela Dašinovca/Dashinovec u Dečane/Dečan da živi, tako da mi je taj kraj veoma dobro poznat. I oko, i sela oko [Gornjeg] Streoca/Strelc i Epërm, i sela oko Ljumbard/Lumbardh e, Rznića/Rzniq...

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Dok ste još uvek radili kao poštar u Gornjem Streocu/Strelc i Epërm, koliko je vama poznato, da li je bilo sprskih porodica koje su živjele u Dašinovcu/Dashinovec?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Da.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Da li su one tamo i ostale?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Šta im se desilo?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Proterali su ih Albanci iz sela.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Kojim podacima raspolazete kada to kažete, na osnovu čega to kažete?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Pa, kad to kažem, konkretno mislim na porodicu Vlahović Milke i Milovana Vlahovića, koji su, ne bih znao tačan period, znači, ne bih znao tačno vreme da kažem kad je bilo, ali koji su bili ostali dole u selu. Gornji Ratišt/Ratishi i Epërm se zove selo. Inače, Milka Vlahović je sestra moga oca i znam da iz tog sela više nikada nisu izašli i da su ubijeni. Njihovo telo se, bar što se Milovana tiče, našlo u Radonjičkom jezeru, u kanalu Radonjičkog jezera.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Hvala. Osim sela Gornji Ratišt/Ratishi i Epërm i Dašinovac/Dashinovec, da li znate za neka druga sela koja su Srbi napustili?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Da. Ljumbarda/Lumbardh.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Možete li Pretresnom veću reći koliko je Srba živjelo u Ljumbardi/Lumbardh početkom 1998.?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Mogu da probam da se setim koliko je domaćinstava bilo. Negde oko šest, otprilike.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Šta se desilo sa tim srpskim domaćinstvima?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Svi su se iselili u Dečane/Dečan.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Opet ću vas pitati kako ste za to saznali, koji je izvor te informacije?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Oi su mi rekli u Dečanima/Dečan.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Da li se sećate kada su vam to rekli?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Onog momenta kad su izlazili. Kad smo se sreli u Dečanima/Dečan. Dečani/Dečan su malo mesto. Svi poznaju jedan drugoga, tako da je neizbežno da jedan sa drugim komunicirate.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: U redu. To mi je jasno. Ali, ono što me zaista interesuje, jeste kada ste saznali za to da su ljudi iz Ljumbarde/Lumbardh otišli? Najpre, da li je to bilo 1998.?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Da.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Drugo, da li je to bilo kada ste radili kao poštar ili kada ste radili kao pripadnik rezervnog sastava policije?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Kao poštar.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Da li su vam ljudi sa kojima ste razgovarali dali razlog zašto su otišli iz Ljumbarde/Lumbardh?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Pričali su da su otišli zbog nesigurnosti i da su kroz selo prolazili albanski teroristi kolima, da se pucalo kroz selo i da su bili nesigurni, da su morali da napuste svoje kuće.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Da li se sećate imena tih porodica iz Ljumbarde/Lumbardh koje su vam dale tu informaciju rekle? Ili, zapravo, konkretnih osoba koje su vam to rekle?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Da.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Ko su ti ljudi bili?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Bio je sin pokojnog Sloba Radoševića, Staniša, njegova majka, Rosa, bio je Kojo Stijović. To su ljudi, i Vesko Stijović, to su ljudi koji su bili pretučeni u svom selu.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Da li ste 1998. godine poznavali Miloša Radunovića i Slodana Radoševića?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Da, to su moje komšije u selu.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: U kom selu?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Dašinovac/Dashšinovc.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Kažete „komšije”. Želeo bih to da razjasnimo. Zar vi niste živeli u Dečanima/Dečan, koliko sam shvatio iz vašeg iskaza? Zašto ste nekoga ko je živio u Dašinovcu/Dashinovc nazvali komšijom?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Da, ja sam živio u Dečanima/Dečan, ali sam leto provodio kod babe i kod dede na selu. I, Miloš i Sloba su prve komšije moje babe, majčine majke.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Kako se vaša baka zvala?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Mileva Bojičić.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Kada ste se prvi put upoznali sa Milošem i Slobodanom? Drugim rečma, da li ste tada bili dete, tinejdžer ili mladić?
SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Dete.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Šta se njima desilo 1998.?
SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Miloša i Sloba su ubili teroristi 1998. godine. To sam čuo od njegovog sina, a kasnije, u jednom neformalnom razgovoru sam čuo i ispred policijske stanice, gde smo davali stražu.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Hvala. Da li su njihovi posmrtni ostaci ikada pronađeni?
SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Da. Ja sam učestvovao u traženju njihovih posmrtnih ostataka, i ja sam otkrio mesto gde su bili zakopani.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Kada kažete da ste ih vi otkrili, da li ste ih vi lično pronašli?
SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Kada kažem „ja sam otkrio”, bilo je nas osam i jedan Albanac, mladić albanske nacionalnosti, koji nas je vodio, koga su bili uhapsili prilikom nošenja oružja. I, on je ispričao policiji da je video pored puta, u selu Dašinovac/Dashinovec, dva leša. Oni su ga, to jest, mi smo ga povelili sa nama da nam pokaže gde je to mesto. To je mesto na samom ulazu u selo Dašinovac/Dashinovec, mislim da se zove *Vidište*.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: U redu. Bilo vas je osmorica. Da li pod time podrazumevate da vas je bilo osmorica policajaca?
SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Da.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Da li je neko među vama komandovao tom potragom?
SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Da.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Ko?
SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Ne sećam se.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Da li ste to bili vi?
SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: U redu. Gde ste bili pre nego što ste došli u Dašinovac/Dashinovec i pronašli te leševe? Da li ste bili u Dečanima/Dečan, ili negde drugde?
SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: U Dečanima/Dečan. Iz Dečana/Dečan smo krenuli. Moglo je da se dođe tada do Dašinovca/Dashinovec. Nas osam sa *pinzgauerom*, to je jedno, jedno prevozno, terensko prevozno vozilo. Nije oklopno. Došli smo do, otprilike, mesta gde nam je taj mladić pokazao. Tu su dva puta. Glavni put i ima jedan sporedni, i on nam je objasnio da je sa desne strane puta video ta dva leša da leže. Mi smo počeli da tražimo, i na sami ulazak u taj sporedni put, je bila kao humka, kao

ispupčenje na tom putu, i virila je čizma. Znači, prsti od čizme su virili iz zemlje. Ja sam počeo tu nogu malo da kopam. Pokazala se cela čizma. Probao sam da je izvučem. Nisam mogao i onda smo tu počeli da kopamo, tu smo našli ostatke Miloša i Sloba.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: U redu. Nakon što ste to otkrili, da li su došli ljudi iz drugih službi policije?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Da.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Da li se sećate ko je došao? Govorim sada o zvaničnicima. Da li je to bila smo policija, ili je bilo još nekih zvaničnika, službenih lica?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Mislim da su bili krim-tehničari, al' to je sve bilo u uniformi, jer se tu još pucalo, okolo se još pucalo. Mislim da su bili u uniformi i da su izvršili uviđaj mesta.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Ono što me intereseje je da li se sve to desilo istog tog dana, kada ste prvi put tamo otišli i kada ste videli tu čizmu kako viri iz zemlje?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Da.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Da li se sećate kada je to bilo? Ako se ne sećate, recite nam to, ali ako možete da se prisetite, kažite nam makar kog meseca je to bilo?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Ne, što se vremena tiče, tu ne mogu da se setim. Nije mi tada vreme uopšte nešto predstavljalo, tako da, što se vremena tiče, skoro ništa, nijednog vremenskog perioda ne mogu da se setim.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: U redu. Taj Albanac, da li je on išao sa vama i ostalim policajcima?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Da.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Da li je to bilo u leto?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Da.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Želeo bih da sada pogledate jedan kraći video snimak.

SUDIJA ORIE: Da li je to već u zapisniku ili je potrebno da se uvrsti?

TUŽILAC DI FAZIO: Časni Sude, to je deo dokaznog predmeta koji je već na našem spisku pod 65 TER. To je 866, ali ovo je samo deo toga. Predlažem da to pokažem svedoku... Da, to je P39. Onda bi taj odlomak trebalo da postane zaseban dokazni predmet.

SUDIJA ORIE: Ako govorimo o P39, to je transkript.

(Pretnesno veće i sekretarijat se savetuju)

TUŽILAC DI FAZIO: Oprostite, -

SUDIJA ORIE: Vi predlažete da se tome dodeli broj P39?

TUŽILAC DI FAZIO: Izvinite, nisam razumeo. To je 866, a ja predlažem da se koristimo odlomkom. Onda bi taj odlomak mogao da bude uvršten u zapisnik, zavisno od toga šta se desi, i ako se Pretresno veće sa tim složi.

SUDIJA ORIE: Pretpostavljam da je celokupni video snimak pokazan Odbrani -

ADVOKAT EMERSON: Da.

SUDIJA ORIE: - i da ste vi odabrali samo jedan odlomak?

ADVOKAT EMERSON: Samo kratka stvar. Moguće je da ćete, kada budete videli video snimak na ekranu, videti datum i vremenski zapis. Postoje opravdani razlozi zbog kojih smatramo da su to vreme i datum netačni. To što budete videli na ekranu nije nešto što je nezavisno prihvaćeno kao tačno.

SUDIJA ORIE: Gospodine Di Fazio?

TUŽILAC DI FAZIO: U redu. Nemamo problema sa tim.

SUDIJA ORIE: Pretresno veće za sada neće obraćati pažnju bilo na kakav datum ili vreme koji se prikazuje na video snimku. To će onda biti P-?

sekretar: To će biti P39, označeno za identifikaciju.

SUDIJA ORIE: U redu.

TUŽILAC DI FAZIO: Časni Sude, ovde nema ni zvuka.

(video snimak)

(kraj video snimka)

TUŽILAC DI FAZIO: Želeo bih da to ponovo pogledamo.

(video snimak)

(kraj video snimka)

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Najpre, da li ste videli snimak na ekranu?
SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Da.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Da li znate koje je to mesto koje se vidi na snimku?
SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: To je mesto koje sam malo pre opisao.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: U redu, hvala. Želeo bih da to sada ponovo pogledate.

(video snimak)

TUŽILAC DI FAZIO: Molim da se snimak zaustavi.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Da li vidite tog gospodina?
SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Da.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Da li možete da nam kažete ko je on?
SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: To je taj momak koji je išao sa nama, Albanac.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Da li znate kako se on zove?
SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC DI FAZIO: U redu. I, na kraju –

(kraj video snimka)

SUDIJA ORIE: Gospodine Di Fazio, kako bi i drugi mogli da prate svedočenje, postavili ste pitanje u vezi sa čovekom koji se vidi na snimku u 36. minutu i 17,58. sekundi snimka.

TUŽILAC DI FAZIO: Hvala časni Sude.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: I, još jedno pitanje. Tom čoveku su ruke iza leđa. Da li su mu ruke bile vezane, da li je imao lisice na rukama, ili ne?
SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Pretpostavljam da jeste.

TUŽILAC DI FAZIO: Hvala. Molim pogledamo sledeći deo snimka.

(video snimak)

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Da li znate ko je gospodin u plavom odelu? Recite nam samo ako ste sigurni.

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Ne.

(kraj video snimka)

TUŽILAC DI FAZIO: Časni Sude, molim da se snimak uvrsti u spis.

SUDIJA ORIE: Pre nego što se to uvrsti u spis, pretpostavljam da je ovaj odlomak deo dužeg video snimka. Ako uzmemo samo ovaj odlomak, da li će vreme koje vidimo na ekranu ostati isto?

TUŽILAC DI FAZIO: Oni koji se bolje razumeju u tehniku bi mogli bi me ispraviti ako grešim, ali, koliko sam ja shvatio, ovo je samo kopija tog odlomka, tako da će i sama izgledati ovako.

SUDIJA ORIE: U redu, ako neće automatski početi odbrojavanje od nule, jer ja sam primetio da je počelo u 36. minutu i 09,6. sekundi. Pitanje koje ste postavili u vezi sa onim prvim čovekom se odnosi na 36. minut i 17,5. sekundi, a čovek u plavom odelu se pojavljuje u 36.36.1. Da li je to sam kraj odlomka? Da li je to sve?

TUŽILAC DI FAZIO: Odlomka?

SUDIJA ORIE: Da.

TUŽILAC DI FAZIO: Ne. Ima još nekoliko sekundi i onda se zaustavlja.

SUDIJA ORIE: Molim da onda to pustite da bismo videli koje je vreme na kraju.

TUŽILAC DI FAZIO: U redu.

(video snimak)

(kraj video snimka)

SUDIJA ORIE: To je na 36. minutu i, otprilike, 44. sekundi. Sada znamo da je to odlomak od nekih 34 sekunde. Izvolite, nastavite.

TUŽILAC DI FAZIO: Časni Sude, vidim koliko je sati. Želeo bih da obradimo još jednu manju temu, a onda će moći da počne gospodin Emerson.

SUDIJA ORIE: Ako ne možete da završite za par minuta, onda predlažem da završimo sa ispitivanjem pre pauze.

TUŽILAC DI FAZIO: U redu.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Svedoče, vi znate Radonjičko jezero, zar ne?
SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Da.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Početkom septembra, da li ste tamo odlazili?
SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Da.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Mislim da to ovde nije sporno. Vi ste tamo bili kada je u tom području pronađeno puno tela, zar ne?
SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Tako je.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Da li ste tamo odlazili u sklopu svojih dužnosti kao policajac?
SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Da.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Šta su bile vaše dužnosti kada ste bili na jezeru, tog dana kada ste tamo otišli?
SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Obezbeđenje mesta i pomaganje, po potrebi.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: U redu. Da li ste obavljali nekakve dužnosti kao tehničar, da li ste vršili testiranje, naučno ispitivanje, ili bilo šta tog tipa?
SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Ne, čuvanje straže.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: A prikupljanje tela? Da li je neko to radio?
SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Konkretno, na Radonjičkom jezeru, bila je grupa Roma, kojoj smo mi pomagali po potrebi.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Rekli ste da ste otišli tamo i da ste vršili dužnosti obezbeđivanja na jezeru, tako da sada znamo da ste tamo čuvali stražu. Rekli ste da je tamo bila jedna grupa Roma, i da ste vi njima pomagali, ako je bilo potrebno. Šta su ti Romi radili i kakvu pomoć ste im vi pružali?
SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Pa, oni su, bilo je tu, uz njih, bila je i krim-tehnika, bilo je i još policajaca, bila je tu velika ekipa ljudi koja je radila na, ovaj, identifikaciji, po mogućstvu skupljanje. Ali, Romi su, konkretno, skupljali tela, vadili iz jezera i iz kanala Radonjičkog, a mi smo im pomogli. S'obzirom da je niže i da je uzbrdica, onda smo im pomogli da izvuku tela koja su stavljali u kese.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Rekli ste da ste im vi pomagali. Da li Pretresno veće treba da shvati da ste i vi lično pružali pomoć tim Romima, kada su ta tela morala da budu nošena uz tu uzbrdicu?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Da.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: U redu. Pored toga što ste pomagali Romima da odnesu tela gore i obavljali stažarske dužnosti, da li ste radili još nešto na Radonjičkom jezeru?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC DI FAZIO: Hvala. Ja nemam više pitanja.

SUDIJA ORIE: Hvala gospodine Di Fazio. Kada je reč o dokaznom predmetu P39, ja sam razumeo da tu nema prigovora. Ne možemo ga uvesti u elektronski sistem Suda zato što nema nikakvog teksta koji bi mogao da se unese, pa nam ostaje samo jedan DVD sa snimkom, koji ćemo dostaviti sekretaru. Pre pauze...

(Pretresno veće i sekretarijat se savetuju)

SUDIJA ORIE: Zaboravio sam da spomenem da je u elektronski sistem, kao zamena, unet prazan list koji će se pojavljivati u pretragama. Pre pauze, gospodine Markoviću, imam jedno pitanje za vas. Radili ste kao rezervni policajac. Ta rezervna policija, da li su u njenom sastavu bili pripadnici svih nacionalnosti, ili je jedna nacionalnost bila dominantno zastupljena?

SVEDOK MARKOVIĆ: 1998. godine je bilo Srba, Bošnjaka, nije bilo drugih.

SUDIJA ORIE: Nije bilo Albanaca u okviru tih policijskih snaga?

SVEDOK MARKOVIĆ: Rezervnih policajaca ne, a aktivnih da.

SUDIJA ORIE: U redu. Da li sam dobro shvatio ono što ste rekli, da je veliki procenat stanovništva u tom području bio albanske nacionalnosti?

SVEDOK MARKOVIĆ: Da.

SUDIJA ORIE: Da li znate zbog čega ti Albanci nisu bili prisutni u rezervnom sastavu policije?

SVEDOK MARKOVIĆ: Mogu da pretpostavim.

SUDIJA ORIE: Ako se radi o pretpostavci, pretpostavljam da je na nečemu utemeljena. Recite nam, molim vas, zašto mislite da možete da pretpostavite razlog?

SVEDOK MARKOVIĆ: Pa, poznavajući mentalitet naroda sa kojim sam živeo, jedan dobar deo nije želeo da radi, ni u aktivnoj policiji, a kamoli u rezervnoj, a oni koji su hteli, oni nisu smeli. Zbog svoje bezbednosti i zbog sigurnosti.

SUDIJA ORIE: Kada kažete „narod sa kojim sam živeo”, da li time mislite na Albance?

SVEDOK MARKOVIĆ: I na Srbe i na Albance. S'obzirom, dok sam radio kao poštar u Gornjem Streocu/Strelci i Epërm, gde nema Srba, znači šest dana u nedelji, od osam ujutru do tri popodne, ja sam govorio isključivo albanski jezik. Imao sam veoma dobar odnos sa tim ljudima u tom selu.

SUDIJA ORIE: U redu. Sada ste rekli da nekima od onih koji su hteli da rede, to nije bilo dozvoljeno zbog sigurnosnih razloga. Možete li to da mi objasnite?

SVEDOK MARKOVIĆ: Pa, obično ako neko želi da radi, a ovi koji hoće da ga spreče, oni mu zaprete da će da mu ubiju brata ili nekog člana od porodice, tako da, to je najčešći način, i najlakši način sprečavanja na Kosovu, nekoga da radi nešto protiv njihove volje.

SUDIJA ORIE: U redu. Da li to važi za sve nacionalnosti, ili je to bilo posebno karakteristično, recimo, za Srbe, za Bošnjake ili za Albance?

SVEDOK MARKOVIĆ: Za Albance.

SUDIJA ORIE: Da li biste mogli da nam date neku predstavu o tome koji je procenat Albanaca radio u redovnoj policiji? Ne u rezervnoj, već u redovnoj policiji.

SVEDOK MARKOVIĆ: Veoma mali. U procentima, možda jedan – dva procenta. 1998. godine.

SUDIJA ORIE: Kako se postaje rezervni policajac? Da li čovek mora da se prijavi?

SVEDOK MARKOVIĆ: Ne, raspoređuje se ratnim rasporedom. Vojni odsek, znači, institucija koja je zdužena za raspored, rasporedi te, ili u policiju, ili pri vojsci.

SUDIJA ORIE: Mislim da ste rekli da ste rezervni policajac postali, kako ste rekli, 1990. ili 1991. Da li ste tada prijavili da postanete rezervni policajac, ili ne?

SVEDOK MARKOVIĆ: Ne.

SUDIJA ORIE: To je bilo obavezno?

SVEDOK MARKOVIĆ: Da.

SUDIJA ORIE: Hvala na odgovorima. Sada ćemo otići na pauzu od 25 minuta. Nastavljamo u 16:20 h.

(pauza)

SUDIJA ORIE: Gospodine Emerson, da li sam dobro razumeo da ćete vi početi sa unakrsnim ispitivanjem svedoka?

ADVOKAT EMERSON: Da, časni Sude.

SUDIJA ORIE: Dobro. Gospodine Markoviću, sada će vas unakrsno ispitivati gospodin Emerson, zastupnik gospodina Haradinaja. Izvolite, gospodine Emerson.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: ADVOKAT EMERSON

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Gospodine Markoviću, kada ste opisivali vreme koje ste proveli u Dašinovcu/Dashinovec, za vreme operacije u kojoj su pronađena i iskopana tela Sloba Radoševića i Miloša Radunovića, rekli ste: „Što se vremena tiče, ne mogu da se setim jer mi tada vreme nije ništa značilo. Imam teškoće da se prisetim datuma.” Da li to važi i uopšteno, da li loše pamтите datume, gospodine Markoviću?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Pa vreme mi u tom, nije pričinjalo ništa. Znači, ne mogu da se orijentišem, što se vremena tiče, tačno kad je bilo. Mogu od događaja do događaja, ali vremena ne.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Samo sam hteo to da razjasnim sa vama, jer ste kroz iskaz bili provedeni na temelju nekih pretpostavki vezanih za to kada se šta dogodilo, i hteo sam prvo da nešto od toga razjasnimo. Vi ste se saglasili sa jednom tvrdnjom koju je izneo gospodin Di Fazio, na temelju jednog vašeg ranijeg odgovora, da ste vi radili kao poštar do početka maja, kada ste dobili poziv da pristupite rezervnoj policiji. Da li se sećate da ste nam to ispričali?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Mnogi od događaja koje ste nam opisali su bili onda vezani za taj datum, jer ste nam, na primer, rekli da su od tri puta za Dečane/Deçane, dva bila zatvorena u periodu koji je počeo, otprilike, dva dana nakon ovoga što ste nam opisali. Da li je tako?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Prvi put ste čuli za prepreke na putu maltene čim ste bili pozvani da pristupite rezervnoj policiji? Da li se sećate da ste i to rekli?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Da vidimo da li možemo da vam pomognemo da se priselite datuma. U svojoj pisanoj izjavi, koju ste dali 2002. godine kao svedok u ovom predmetu, a nije neophodno da je sada pogledate, izneli ste dva različita datuma

kao početak vašeg aktivnog rada kao rezervni policajac, pošto ste prestali da radite u pošti. Prvo ste rekli da je to bilo u martu, za one koje čitaju to je strana 2, paragraf 2, a kasnije ste rekli da je to bilo sredinom aprila. To je na strani 3, paragraf 3. Pomozite nam oko toga, da li ste možda već u martu bili pozvani i zatvorili poštu?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Rekao sam vam da mi vreme, ne mogu da se setim tačno vremena. Mislim da je bilo u aprilu.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Vidim da sudija Hopfel želi nešto da kaže.

SUDIJA HOPFEL: Možda je prvi datum zatvaranja pošte, a drugi datum pristupanja policiji.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Pročitaću te paragrafe iz izjave. „Radio sam u policiji od marta 1998., dok nisam otišao sa Kosova 15. ili 16. juna 1999. Znači, od marta 1998. sam radio u policiji. ” U drugom paragrafu stoji: „Sredinom aprila sam pozvan da radim kao rezervni policajac.” Jasno je da u svojoj izjavi svedok govori o dva datuma vezana za jedan isti događaj. Gospodine, da li sada možete da budete sigurni da li je to bilo u martu ili aprilu, ili se stvarno ne sećate?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Rekao sam vam da mi vreme ništa ne znači.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Znači, mogao bi biti bilo koji od ta dva datuma?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Mislim da je bilo u aprilu. Nisam siguran.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Da li ste znali za veliku oružanu operaciju koju su srpske policijske snage pokrenule u Glođanu/Gllogjan 24. marta, prilikom koje je poginuo policajac po imenu Otović?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Čuo sam za to i znam da je Otović poginuo. Ne znam koji je datum bio.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Ako prihvatite moju tvrdnju da je to bilo 24. marta, recite nam da li ste pozvani u rezervni sastav policije pre ili posle tog događaja u Glođanu/Gllogjan?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Posle toga.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Da li biste mogli da nam kažete, otprilike, koliko posle toga?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Samo želim da utvrdim da li sam vas dobro razumeo.

SUDIJA ORIE: Gospodine Emerson, zamoliću vas da se takođe raspitate o vremenu koje je prošlo od 24. marta do zatvaranja pošte.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Da li znate da li ste prestali da dostavljate poštu pre ili posle tog 24. marta?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Ne sećam se.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Ako sam vas dobro razumeo, rekli ste da je prošlo otprilike mesec dana od trenutka kada ste prestali da raznosite poštu, do trenutka kada ste pozvani da pristupite rezervnoj policiji?

SUDIJA ORIE: Zar ne bi bilo jasnije, gospodine Emerson, postaviti u vezu sa zatvaranjem pošte u Gornjem Streocu/Strelcu i Epërm to kada se svedok preselio u Dečane/Dečan?

ADVOKAT EMERSON: Zato sam se i izrazio ovako kako sam se izrazio. Možda je bolje da ovo dodatno razjasnimo.

SUDIJA ORIE: Da.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Heo bih da budemo u potpunosti sigurni u vezi sa vašim odgovorom na pitanje Suda. Vi ste nam rekli da je u jednom trenutku pošta u Gornjem Streocu/Strelcu i Epërm zatvorena, i da ste neko vreme posle toga radili iz pošte u Dečanima/Dečan. Da li je tako?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Da li je period između ta dva događaja trajao, otprilike, mesec dana? Period između zatvaranja pošte u Gornjem Streocu/Strelcu i Epërm i trenutka kada ste počeli da radite kao policajac. Da li je prošlo mesec dana?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Otprilike mesec dana. 20 do mesec dana.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Pozabavićemo se sada konkretnim pitanjem koje je postavio Sud. Da li se sada sećate da li se zatvaranje pošte u Gornjem Streocu/Strelcu i Epërm desilo pre ili posle događaja u Glodanu/Gllogjan, prilikom kojih je poginuo policajac Otović?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Ne sećam se.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: U redu. Sudija vam je pre pauze postavio nekoliko pitanja vezanih za okolnosti pod kojima ste pozivani u rezervni sastav policije. Vi ste rekli da to nije bio vaš izbor, već da je bilo obavezno, i da ste dobili ratni raspored. Mislim da ste se tako izrazili. Da li sam dobro razumeo?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Opet, da bismo ovo razjasnili, recite nam da li je bilo ko mogao biti tako raspoređen, ili se prethodno moralo biti na nekom spisku rezervnih policajaca?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Nije mi poznato. Znam da postoji spisak rezervnih policajaca, koji određuje ili vojna pošta, ili policija. Nije mi poznato.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Postaviću vam to pitanje malo drugačije. Da li je puno vaših rođaka i prijatelja takođe bilo pozvano u sastav policije tokom 1998.?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Postaviću vam uskoro još neka pitanja o tome. Rekli ste da ste od naoružanja imali pištolj i automatsko oružje. Da li je tako?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Mislim i da ste nam rekli da su svi rezervisti bili naoružani na taj način, pištoljima i automatskim oružjem. Da li sam u pravu?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: To, znači, nije tačno?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Zbog čega mislite da ste onda baš vi dobili pištolj i automatsko oružje, gospodine Markoviću?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Nemam pojma.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Sigurno ste pričali o tome sa vašim kolegama koji nisu imali naoružanje. Kako se donosila odluka o tome ko će imati automatsko naoružanje, ko će imati pištolj, itd.?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Ne znam.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Da li nam vi govorite da je bilo rezervnih policajaca koji uopšte nisu imali naoružanje?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: To je dvosmislen odgovor, bojim se. Recite mi, da li tvdite da je bilo nekih rezervnih policajaca koji nisu imali nikakvo oružje?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Zamolio bih vas, opet, da odgovorite punom rečenicom. Vi sami odaberite kako ćete to formulirati.

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Koliko ja znam, meni nije poznato da je bio policajac bez oružja. Koliko ja znam. Možda je bilo, ali meni nije poznato.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Razumem. Mislim da ste nam malo pre rekli da nisu svi imali automatsko oružje. Da li je to tačno, da svi u policiji nisu imali automatsko oružje?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Da. Neki su imali polu-automatsko, pušku.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Razumem. AK-47, da li je to automatsko ili polu-automatsko oružje?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Automatsko.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Da li ste vi imali to oružje?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Ali, nemate predstavu o tome zašto ste ga vi dobili?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Da li tvdite da ga nikada niste koristili?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Opet, odgovor je dvosmislen. Da li tvrdite Pretresnom veću da vi, lično, nikada niste pucali iz automatskog oružja? Da li je to ono što nam kažete?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Ne, pucao sam iz automatskog oružja.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Da li možete da nam kažete kada ste koristili to oružje?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Milim da je bilo u Kodraliji/Kodrali, kad su nas napali, kad smo vadili četiri policajca iz Novog Sada, koji su ubijeni u Kodraliji/Kodrali, da sam tada koristio u odbrani oružje.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Da li ste nekoga ubili?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Koliko ja znam, ne.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Kada je to bilo?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Ne mogu da se setim vremena.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Da li je to jedina situacija u kojoj ste pucali iz svog automatskog oružja?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Da.

SUDIJA ORIE: Gospodine Emerson, dozvolite da postavim jedno pitanje. Gospodine, spomenuli ste ime mesta, ali nam se to nije jasno pokazalo u transkriptu. Da li je to mesto koje se zove Kodralija/Kodrali, za koje na karti vidim da je blizu Požara/Pozhar, ili neko drugo mesto?

SVEDOK MARKOVIĆ: Da, Kodralija/Kodrali.

SUDIJA ORIE: Da li je to mesto između Požara/Pozhar i Rznića/Rzniq?

SVEDOK MARKOVIĆ: Da.

SUDIJA ORIE: Hvala, molim vas, nastavite.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: To je bilo 1998. ili 1999.?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Mislim da je bilo 1999.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Ali niste sigurni?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Nisam.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Da li ste ikada tokom 1998. godine bili u tom području?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Prošao sam tuda. Kada sam išao da tražimo Sloba i Miloša.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Da li je to jedini put 1998. godine kada ste bili u tom području?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: A pištolj? Da li ste u bilo kojoj situaciji koristili taj pištolj?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Da li mogu da vam postavim jendo uopšteno pitanje? Vi ste upoznati, zar ne, sa tim da su tokom 1998. godine vođene borbe u raznim selima na zapadu Kosova, i to između jugoslovenske vojske i policije sa jedne strane, i naoružanih albanskih grupa sa druge strane? Znali ste da su se na raznim mestima tokom 1998. vodile borbe?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Borbe velikog opsega, zar ne?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Ja ne znam za velikog opsega.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Da li vam je poznato da je sprovedena jedna veća ofanziva srpskih snaga u drugoj polovini maja na zapadnom Kosovu, gde ste i vi živeli?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: A početkom avgusta, kada su snage policije zauzele Glodane/Gllogjan i Rznić/Rzniq i izbacile OVK? Da li ste znali za to?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Čuo sam, nisam učestvovao.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Razumem. Da li vam je bilo poznato, na osnovu razgovora koje ste čuli ispred stanice policije, da su policija i, konkretno, paravojne snage, nakon granatiranja sela, ulazile i sprovodile operacije čišćenja sela?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Kako mislite čistili selo?

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Spaljivali su kuće, krali imovinu, ubijali stoku, palili seno i ubijali zaostale civile. Takvo čišćenje. Da li vam je to bilo poznato?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Da li ste ikada -

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Ne -

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Oprostite, nisam razumeo vaš odgovor do kraja. Da li možete da ga ponovite?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Pitali ste me da li sam čuo, u povlačenju, da su ubijali. Nisam čuo.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Razumem. Da li ste ikada učestvovali u nekoj takvoj operaciji, u kojoj biste ušli u selo nakon što su ga zauzele srpske vojne snage?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Vraćićemo se na to kasnije. Vaš mlađi brate Rade, rekli ste da je on vodio neku firmu. On je takođe bio u rezervnom sastavu policije, zar ne?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Ja ću vam sada pročitati pasus iz njegove izjave, gospodine Markoviću, jer vi sada lažete Sud, zar ne?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Vaš brat, Rade, je godinu dana mlađi od vas, zar ne?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Imate zajedničkog oca, koji se zove Radovan, zar ne?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Pročitaću vam pasus iz izjave koju je dao i potpisao za Tužilaštvo 10. maja 2002. godine. On je rekao: „Ja sam završio srednju školu, i dve godine sam išao u višu ekonomsku školu. Odslužio sam obavezni vojni rok u JNA 1984. – 1985. godine. Radio sam kao vezista. Bio sam pripadnik rezervnog sastava policije u Dečanima/Dečan 1991. godine, i od 1997., pa do, otprilike, četiri meseca pre nego što je OEBS došao na Kosovo. Moje dužnosti 1998. godine bile su čuvanje stanice policije u Dečanima/Dečan. Ja sam nosio plavu uniformu, i imao sam automatsku pušku AK-47. Nikada nisam učestvovao u aktivnim operacijama protiv OVK.” Dakle, on kaže da je bio stacioniran ispred stanice policije u Dečanima/Dečan. Kako vi objašnjavate to, gospodine Markoviću?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Od 1991. do 1997. je povremeno bio, isto kao i ja, u rezervnom sastavu policije, i čuvao je stanicu policije. Onda se razboleo, plućnu bolest, skoro tuberkulozu da je dobio. 1998. godine nije bio u rezervi.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Najpre, malo pre ste mi decidno rekli da on nije bio rezervni policajac. Ako ostavimo to po strani, hteo bih ponovo da vam pročitam taj pasus. „Moje dužnosti 1998. bile su čuvanje stanice policije u Dečanima/Dečan. Ja sam nosio plavu uniformu, i imao sam automatsku pušku AK-47.” Njegove dužnosti 1998. godine, gospodine Markoviću. Vi lažete Sud u vezi toga, zar ne?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Datum te izjave je 10. maj 2002. Vaša izjava za Tužilaštvo je takođe od 10. maja 2002. Gospodine Markoviću, da li se sećate da ste bili u istoj zgradi sa svojim bratom kada ste davali izjave?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Da.

SUDIJA ORIE: Gospodine Emerson. Gospodine Markoviću, ranije vas je gospodin Emerson pitao da li je vaš brat takođe bio rezervni policajac, i vi ste rekli da nije. Sada kažete da, tokom izvesnog perioda, jeste bio rezervni policajac. Zašto ste ranije rekli ne, kada ste odgovarali na pitanje gospodina Emersona?

SVEDOK MARKOVIĆ: Kada je gospodin Emerson postavio pitanje o njemu, mislio sam na 1998. i 1999., a brat je isto rezervni policajac od 1991. do 1997. godine bio, dok se nije razboleo. Posle toga nije bio u rezervi.

SUDIJA ORIE: Gospodine Markoviću, dali ste svečanu izjavu da ćete govoriti istinu, celu istinu i ništa osim istine. Ja naglašavam celu istinu. Ako vas gospodin Emerson pita da li je vaš brat bio u policiji, i ako on bilo kada jeste bio u policiji, onda je trebalo da kažete da jeste, iako možda ne sve vreme. Molim vas da budete što potpuniji u svojim odgovorima. Gospodine Emerson, možete da nastavite.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Gospodine Markoviću, da li vam pada na pamet bilo kakav razlog zašto bi vaš brat rekao tužiocu da je radio ispred stanice policije sa automatskom puškom AK-47, 1998. godine?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Znam da je radio 1997. godine, a za 1998. godinu sam siguran da nije radio.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Vi ste nam rekli da se ne sećate dobro datuma. Da li postoji mogućnost da ste pogrešili, ili mislite da je vaš brat Tužilaštvu rekao nešto što nije tačno?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Možda je bio 1998. januar – februar mesec, ali ne. Ne verujem.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Napredujemo malo. Možda je, dakle, bio u januaru ili februaru 1998., ali ste sigurni da nije bio u martu?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Ne, hoću da kažem da zajedno nismo bili u rezervi policije. Dva brata nisu bila zajedno u rezervi policije. Ja, kad sam bio u rezervi, on nije bio. To hoću da kažem. Zato sam i siguran da 1998. godine, dok sam ja bio u policiji, on nije.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Ali, mi ne znamo kada ste vi počeli, zar ne? Vi ne znate kada ste tu počeli da radite, zar ne?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Trebalo bi da je negde u aprilu, nisam siguran, krajem aprila. Nisam siguran.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Imajući na umu ono što vam je sudija upravo rekao, da pazite na to da nam ne dajete netačne podatke dok ste pod zakletvom, ja ću vas pitati u vezi sa nekim drugim ljudima. Biću pravičan prema vama, gospodine Markoviću, treba da znate da mi imamo neke dokumente. Pitaću vas u vezi nekih drugih vaših prijatelja. Slobodan Marković, da li je on bio policajac?
SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Da li ste videli da je imao oružje?
SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: On nije radio u Dečanima/Dečan, radio je u Đakovici/Gjakovë. Pretpostavljam da je imao oružje.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: On nije bio saobraćajni policajac, na primer, i nije nosio bele rukavice tokom tog perioda sukoba, zar ne?
SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Ne znam, ja znam da je 1997. godine bio saobraćajac.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Da li ste imali saobraćajne policajce, u vreme kada su putevi bili blokirani i kada ste morali da putujete u konvojima? Da li je tada bilo saobraćajne policije, uopšteno govoreći?

SUDIJA ORIE: Svedok je rekao: „ Ja znam da je 1997. godine bio saobraćajac”, a vi sada govorite o nekom drugom vremenskom periodu.

ADVOKAT EMERSON: Da, svestan sam toga.

SUDIJA ORIE: Govorite o delu izjave, ali to se ne odnosi na 1997.?

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Ne, govorim o 1998. godini. Tokom 1998. godine.

SUDIJA ORIE: Način na koji ste postavili pitanje je zbunjujuć.

ADVOKAT EMERSON: Izvinjavam se.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Tokom 1998. godine, da li je bilo saobraćajne policije, sa belim rukavicama, koji su usmeravali saobraćaj na putevima?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Mislite da regulišu saobraćaj na raskrscima?

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Da.

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Znači, šta god da je on bio 1997. godine, vi svakako ne biste očekivali da je 1998. Slobodan Marković regulisao saobraćaj?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Da li je on u nekom srodstvu sa vama? Slobodan Marković.

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Da li je on vaš rođak?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Rade Vlahović. Da li ga poznajete?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: I on je bio policajac, zar ne?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Da li je bio pripadnik redovnog sastava ili rezervnog?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Redovnog.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Da ste ga tokom 1998. vidali u Dečanima/Dečan?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Ljubiša Radunović, sin Miloša Radunovića, čije telo ste pronašli. Ljubiša Radunović je vaš stari prijatelj, zar ne?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: On je bio policajac, zar ne?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Da li ste njega vidali tokom 1998.?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Ne.

SUDIJA ORIE: Gospodine Emerson, skrenuću vam pažnju na stranicu 59, red 9. Tu se kaže „on”, ali nije jasno na koga ste mislili, kada ste pitali za „njega”?

ADVOKAT EMERSON: Mislim da je pitanje pogrešno zapisano. Pitanje je „da li je on u srodstvu sa vama”, Slobodan Marković.

SUDIJA ORIE: U redu, to mi je jasno.

ADVOKAT EMERSON: A odgovor je: „Da, jeste.”

SUDIJA ORIE: Sada mi je jasno, izvolite, možete da nastavite.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Predrag Stojanović, da li njega poznajete?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Ako mu je skraćeno ime Dragan, da. Predrag Stojanović, ne.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Predrag i Dragan su ista osoba, na osnovu svedočenja koja smo ovde čuli. Vi poznajete Dragana Stojanovića?
SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: I on je bio policajac, zar ne?
SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Da li ste njega viđali tokom 1998. godine?
SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Ne, pitate me o policajcima koji su radili u Đakovici/Gjakovë, a ne u Dečanima/Dečan.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Razumem. A Veselin Stojanović, njegov brat, i on je bio policajac, zar ne?
SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Staniša Radošević?
SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Hvala. Kada je Staniša Radošević mobilisan u policiju, ili je, pak, on bio redovni policajac?
SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Mislim da je mobilisan.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Kada je mobilisan?
SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Ne znam.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Da li je on bio tamo, u Dečanima/ Dečan, u isto vreme kada i vi? Jer, rekli ste nam da ste ga viđali u Dečanima/Dečan?
SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Da li to znači da je bio mobilisan u isto vreme kada i vi?
SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Ne znam.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Gospodine Markoviću, vi ste nam već rekli da ste razgovarali sa njim u Dečanima/Dečan, jer je to malo mesto, i stalno biste nailazili na ljude, razgovarali sa njima, a njega ste odavno poznavali. On je bio komšija vašeg dede. Da li je on bio u rezervnom sastavu policije u isto vreme kada i vi?
SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Da. Zašto vam je trebalo toliko puno da odgovorite na jedno tako direktno pitanje, gospodine Markoviću. Povlačim pitanje.

TUŽILAC DI FAZIO: Ali -

SUDIJA ORIE: Gospodine -

TUŽILAC DI FAZIO: - svedok je -

ADVOKAT EMERSON: Povlačim pitanje.

SUDIJA ORIE: Da, jer ako pogledate pitanje, ono nije baš apsolutno nedvosmisleno, kada kažete „u isto vreme”, nije jasno šta se desilo u isto vreme.

ADVOKAT EMERSON: Da.

SUDIJA ORIE: Vaše poslednje pitanje je bilo nešto drugačije. Možete da nastavite.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Znači, mobilisan je u isto vreme kada i vi. Da li to znači da je mobilisan u aprilu?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Ne znam.

SUDIJA ORIE: Gospodine Emerson, izgleda da svedok pravi razliku između pojmova „biti u službi” i „mobilisan” -

ADVOKAT EMERSON: Da, razumem.

SUDIJA ORIE: - na početku, pa je usled toga došlo do zabune. Nastavite.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Kada su vas pozvali, da li je on tada već bio policajac u rezervnoj policiji?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Ne sećam se.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Otprilike, koliko dugo nakon što ste vi mobilisani, sa sigurnošću možete da kažete da je on bio u rezervnom sastavu policije?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Sa sigurnošću znam da je bio u policiji onog momenta kad smo našli telo njegovog oca.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Hvala. Znači, u vreme kada ste otišli u Dahsinovac/Dashinovc u septembru, on je već bio policajac, zar ne?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Sada ću vam postaviti jedno opšte pitanje, gospodine Markoviću. Staniša Radošević je rekao da nikada nije bio u policiji, niti u rezervnom sastavu policije. Vi ste rekli da vaš brat nije bio u policiji, uprkos činjenici da je on rekao da jeste, pa želim da vas pitam ovo. Da li vam je neko sugerisao da ne treba Sudu da kažete istinu u pogledu toga ko je bio u policiji, a ko nije?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Ispričajte nam o Srbinu koji je došao da vas poseti pre nego što ste došli da svedočite. Da li ste razgovarali sa njim?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: O kojem Srbinu me pitate? Niko nije došao da me upozori ili da razgovara sa mnom.

ADVOKAT EMERSON: Izvinjavam se, povlačim pitanje. Iskrena greška sa moje strane.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Da li znate šta znači skraćenica PJP?
SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Posebna jedinica policije.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Neki policajci su bili odabrani za tu posebnu jedinicu policije, zar ne?
SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Da li su i pripadnici iz rezervnog sastava mogli da budu izabrani da budu u PJP-u, isto kao i oni koji su bili u redovnoj službi u policiji?
SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Koliko ja znam, ne.

ADVOKAT EMERSON: Molim da pogledamo D14 na ekranu.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Gospodine Markoviću, ovo je spisak policajaca koji su u martu 1999. dobijali platu kao pripadnici PJP-a.

TUŽILAC DI FAZIO: Časni Sude, nije.

ADVOKAT EMERSON: Jeste.

TUŽILAC DI FAZIO: Možda grešim, ali ja sam mislio da je ovo napravljeno... Molim da svedok skine slušalice -

ADVOKAT EMERSON: Svedok govori engleski.

SUDIJA ORIE: On govori engleski.

TUŽILAC DI FAZIO: Mislio sam da je ovo spisak koji smo mi napravili.

SUDIJA ORIE: Jedno ne osporava drugo.

TUŽILAC DI FAZIO: Meni ne smeta da gospodin Emerson sugeriše to.

SUDIJA ORIE: Mislim da o ovome ne bi trebalo da govorimo u prisustvu svedoka.

ADVOKAT EMERSON: Postaviću pitanje bez opisa o tome kakav je to spisak. Mi svi ovde znamo o kom se spisku radi.

TUŽILAC DI FAZIO: Ja nemam prigovora na to. Savršeno razumem.

ADVOKAT EMERSON: Onda ću to drugačije predočiti, gospodine Di Fazio.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Gospodine Markoviću, spisak imena koji vidite su imena koja se nalaze na spisku osoba koje su primale platu u PJP-u u martu 1999. godine. To nije kompletan spisak, ali sva ova imena se pojavljuju u evidenciji PJP-a. Idemo sada redom da vidimo da li prepoznajete ta imena. Pomenuli ste nam Radeta Vlahovića. Da li ste znali da je on bio u PJP-u?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: A Staniša Radošević?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Rekli ste nam da, koliko vi znate, ljudi iz rezervne policije nisu mogli da pristupe sastavu PJP-a. Da probamo da pojasnimo. Da li je Staniša Radošević bio u rezervnoj policiji, ili je bio stalno zaposlen u policiji?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Koliko je meni poznato, on je bio rezervni policajac.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: A Slobodan Marković, vaš rođak?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Ne znam, to su sve ljudi iz Đakovice/Gjakovë, nije mi poznato za njih. Ovde se, jedino, na spisku pojavljuje Danilo Stijović, nepoznat mi čovek.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: U redu. Ostale poznajete, zar ne?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Rade Vlahovića, da, rođak mi. Staniša Radošević, poznat. Željko Radošević, mislim, Željko Radošević, mislim da je poreklom iz Crne Gore, nisam siguran, mislim, ako je to taj. Ali nisam siguran, njega. Slobodan Marković, moj rođak. Momčilo Marković, nepoznat. Predrag Stojanović, ako je to Dragan, poznat mi je. Veselin Stojanović, ne znam ni da je bio policajac. Ljubiša Radunović, poznat mi je. Ali, ne znam da su bili u PJP-u.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: U redu. Među tim ljudima na spisku, jedan je vaš rođak, a dvojica su vam prijatelji iz detinjstva iz Dašinovca/Dashinovec, Staniša Radošević i Ljubiša Radunović, zar ne?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Ne. Rade Vlahović je moj brat od tetke. Znači, veoma blizak rođak. Slobodan Marković je moj dalji rođak, a Staniša Radošević i Ljubiša Radunović su moje komšije iz sela, a Predraga Stojanovića znam preko braće.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Pitaću vas sada uopšteno o periodu mart – april 1998. Rekli ste nam da su u jednom trenutku dva od tri puta ka Dečanima/Dečan bili blokirani. Da li se sećate da ste nam to rekli?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: U vašoj izjavi, a to je na četvrtoj stranici, paragraf 5, kažete da su ta dva puta bila blokirana u martu. Da li je to tačno ili ne?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Rekao sam vam da vreme mi ne predstavlja ništa, tako da ne znam da li je to u martu ili aprilu, ali mislim aprilu.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Ali, takođe ste u svojoj izjavi, na četvrtoj stranici, u petom pasusu, rekli da je, u vreme kada se to desilo, bilo svega 15 policajaca u Dečanima/Dečan. Da li je to istina?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Otprilike.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: U redu. Zatim ste vi i drugi mobilisani, i onda se taj broj povećao na 130. Da li je to tačno?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: 130 je velika cifra, oko stotinak.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Ja se, opet, pozivam na ono što piše u vašoj izjavi. Strana 5, paragraf 5, gde ste vi rekli da je bilo nekih 100 policajaca koji su bili stacionirani u dečijem odmaralištu u Dečanima/Dečan, i još 30 u stanici policije. Da li je to tačno ili ne?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Znači, onda bi ih bilo 130 u Dečanima/Dečan?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Zašto ste nam rekli da je to suviše velika brojka?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Nemam ideju.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Da li pokušavate da sudijama date pogrešnu sliku o brojnom stanju policijskih snaga u Dečanima/Dečan?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Da li vam je bilo poznato da je od 24. marta, pa nadalje, bilo i stranaca u tom području?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Izneću vam jednu tvrdnju, i ovo vam kažem pozivajući se na izveštaj britanskog vojnog atašea u Beogradu, koji je bio u Dečanima/Dečan 24. marta, da je na zapadnom Kosovu bilo između 8,000 i 10,000 pripadnika MUP-a, uljučujući i 500 do 700 pripadnika PJP-a, u martu 1998. godine. Kako biste vi prokomentarisali njegove reči?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Nemam pojma o tome.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Izneću vam još nešto, gospodine Markoviću. Taj isti gospodin je dao izjavu u kojoj kaže da je PJP imala za podršku, a citiram šta je rekao, „siledžije koje su dovedene da prave nered, kako bi MUP mogao da se umeša i razdvaja učesnike”. Da li vi znate na koga on misli kada govori o tim siledžijama koje su dovedene kako bi, u martu 1998. godine, u području u kom ste vi bili, pravili nered?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Da li znate ko je General Božidar Delić?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Da, gledao sam ga na suđenju Miloševiću.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Pratili ste to suđenje na televiziji?
SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Poznato vam je, znači, da je on tada, u martu, bio pukovnik na čelu 549. brigade u području u kom ste vi bili policajac, zar ne?
SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Šta nije tačno u tome?
SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Da mi je poznato da je bio pukovnik. Nisam ga poznavao tada.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Rekli ste nam da ste pratili njegovo svedočenje u predmetu Milošević. On je bio komandant Vojske Jugoslavije u području u kom ste vi bili policajac, zar ne?
SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Nije mi poznato.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Upitao bih vas onda šta o njemu znate, obzirom da ste pratili suđenje. Da li ste čuli da -

SUDIJA ORIE: Gospodine Emerson, možda bi bilo dobro da postavite pitanje da li svedok zna nešto o tome, da li je za to znao u tada, ili je saznao kasnije.

ADVOKAT EMERSON: Shvatam šta mi govorite, časni Sude.

SUDIJA ORIE: To bi moglo da izazove zabunu. Nastavite.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Kada ste pratili iskaz tog čoveka u predmetu Milošević, gospodine Markoviću, da li ste čuli da je on rekao da je 24. marta, u malom selu Dubrava/Dubravě, bilo 400 pripadnika snaga bezbednosti? Da li ste čuli da je to rekao?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Ne. Pratio sam povremeno, kad sam imao vremena. Nisam pratio stalno.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Pošto ste slušali razgovore ljudi koji su ulazili i izlazili iz policijske stanice, od trenutka kada ste pozvani u policiju, da li ste možda stekli neku sliku o tome koliko je policajaca bilo uključeno u ono što se dogodilo u Glodanu/Gllogjan?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Razumem. Da vas pitam, onda, nešto drugo. Mislim da bi se moglo reći da prihvatate, u svakom slučaju, to ste prihvatili kada ste bili na razgovoru sa Tužilaštvom, pre nekoliko dana, da je u vreme kada ste vi bili mobilisani, bilo to u martu ili aprilu, svejedno, da su specijalne jedinice i Vojska Jugoslavije već počele da pristižu u područje oko Dečana/Dečan. Da li je tako?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Da li možete da nam kažete koliko ih je bilo kada ste ih videli da dolaze, u vreme kada ste vi bili mobilisani?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Šta ste konkretno hteli da kažete kada ste Tužilaštvu rekli da su počele da pristižu specijalne jedinice, u vreme kada ste bili mobilisani?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Tenkovska jedinica, tako, topovi.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Niste mislili na paravojne policijske jedinice, gospodine Markoviću?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Ja kol'ko znam, paravojnih policijskih jedinica nije bilo.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Vraćićemo se uskoro i na to. Dakle, jedna stvar je jasna. Vojska Jugoslavije je počela da pristiže otprilike u vreme kada ste vi mobilisani. To ste nam sada rekli. Da li je tako?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Otprilike, možda neki dan kasnije, ali otprilike tu.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Možda sam vas pogrešno shvatio, ali mislim da ste mi pre nekoliko trenutaka rekli da je, u vreme kada je došlo do blokiranja puteva, u Dečanima/Dečan bilo samo 15 policajaca. Da li još uvek tvrdite to isto?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Ali, onda ste nam, malo ranije, rekli da su ti putevi bili blokirani nekoliko dana pošto ste vi bili mobilisani. Da li su specijalne jedinice Vojske Jugoslavije bile tamo i u vreme kada je bilo prepreka na putevima?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Nije mi poznato.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Da li možete da potvrdite da, tokom rata, 1998. i 1999. godine, vi lično niste videli nijednog pripadnika OVK u uniformi?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: U kompletnoj uniformi, ne. U delu uniforme, jedan deo uniforme, a jedan civilni, da. Kompletnu uniformu nikada nisam video.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Pročutaću vam deo vaše izjave. Nalazi se na strani 5, paragraf 4, da vidimo da li će vas to podsetiti. Rekli ste: „Nisam video nijednog pripadnika OVK u uniformi. Čak ni 1999. godine, sve do odlaska sa Kosova. Svi su nosili civilnu odeću, i nisu se ponašali kao vojska.” Da li to dobro odražava ono što ste vi rekli?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Da, s'tim što sam sad dopunio da sam ih video, po neki put, u nekom delu uniforme. Znači, jedan deo uniforme ima, al' drugi nema.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Vojska Jugoslavije, koju ste videli da pristiže u vreme kada ste vi bili mobilisani, oni se jesu ponašali kao vojska, zar ne?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Želim da vas u vezi toga pitam sledeće. Ljudi iz međunarodne zajednice, koji su bili u tom području, govorili su da su vozila Vojske Jugoslavije bila prefarbavana u plavo, kako bi izgledala kao policijska vozila, ali da se ispod mogla videti zelena boja. To je sve bilo u nastojanju da se sve to prikaže kao policijska operacija, a ne vojna. Da li ste to videli, vozila Vojske Jugoslavije prefarbana u plavo?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Samo da razjasnimo još jednu stvar u vezi sa sprečavanjem saobraćaja na putevima. Ja sam, na osnovu vaše izjave, stekao utisak da su Srbi, civili u Dečanu/Dečan, jedno vreme bili potpuno odsečeni od spoljnog sveta. Da li je to ono što nam kažete?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: U suštini, odsečeni na jedno kratko vreme od spoljašnjeg sveta. Da li je tako?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Da li je to bilo pre ili posle 24. marta, odnosno tih događaja u Glođanu/Gllogjan? Pre ili pošto je poginuo Otović?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Bilo je nakon mog povlačenja iz pošte Streoci/Strelle i Epërm, dolaska u Dečane/Dečan, a ne znam da li je bilo, u Glođanima/Gllogjan ne znam kad je bilo to.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Pošto ste bili u dobrim odnosima sa Albancima, u području u kom ste radili kao poštar, pitaću vas da li ste znali šta se dogodilo u Drenici/Drenicë, to jest u Likošanu/Likoshan i Prekazu/Prekazi, 28. februara i 5. marta. Vidim da ste se namrštili. Da li znate šta se dogodilo?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: To je daleko od Dečana/Dečan. Ne, nije mi poznato.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Niste čuli ili pročitali u novinama da je policija pucala na 80 Albanaca, uključujući žene, jednu trudnu ženu, starce i decu?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Nisam čuo.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Da li je ovo prvi put da čujete za to što se dogodilo u Prekazu/Prekazi?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: U redu. Da li je to stvarno istina, gospodine Markoviću?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Jel' mislite napad na kuću Adema Jasharija?

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Da, upravo to. Vi ste znali gde je živeo Adem Jashari, ili gde je živeo pre nego što su on i njegova porodica pobijeni?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Da li ste čuli za napad na porodicu Adema Jasharija, u to vreme.

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: U to vreme, ne sećam se. Čuo sam nešto o tome, ali ne znam šta je bilo, i ne sećam se kad je bilo, koji vremenski period. Ali, poznat mi je slučaj.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Da li vam je poznata činjenica da je u periodu od sedam dana ubijeno 80 Albanaca, kada je policija upala u ta sela?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Čuo sam da je bilo ubistava, ne znam koji je broj bio ubijenih.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: U redu.

SUDIJA ORIE: Gospodine Markoviću, ranije vam je gospodin Emerson postavio pitanje o tome da li ste čuli, samo da to pronađem u zapisniku, pa da pročitam, „šta se dogodilo u Drenici/Dreničë, Likošanu/Likoshan i Prekazu/Prekazi 28. februara i 5. marta”. Rekli ste da je to prilično daleko od Dečana/Dečan, i da ne znate za to. Međutim, nekoliko redova kasnije u zapisniku, kada vas je gospodin Emerson pitao da li je stvarno istina da je ovo prvi put da čujete za to što se dogodilo u Prekazu/Prekazi, vaš odgovor je bio: „Mislite napad na kuću Adema Jasharija?” To nama daje utisak, obzirom da ste sami spomenuli ime, da ste znali šta se dogodilo u Prekazu/Prekazi, a ranije ste rekli da je to daleko od Dečana/Dečan, i da ne znate o tome. Sada nam se čini da ste nešto o tome ipak znali. Čak i da niste znali pojedinosti, trebalo je da nam kažete, jer uopšte i nisu spomenute bilo kakve pojedinosti, da ste znali ili čuli za to što se tamo dogodilo, ili da je tada došlo do napada na kuću Adema Jasharija. Prvo ste rekli da ništa niste znali o tome, a kasnije se pokazalo da ste mogli sami da se setite imena čoveka čija kuća je bila napadnuta. Ili sam ja možda nešto pogrešno razumeo?

SVEDOK MARKOVIĆ: Pa, napad na kuću Adema Jasharija je poznat svima, a mislio sam da je postavio pitanje za neki poseban slučaj, u okolini Dečana/Dečan, izvinjavam se, mislio sam da je postavio nešto konkretno, pitanje, ali nemam nikakvog razloga da krijem da li to znam ili ne znam. Čisto, poznat je slučaj za kuću Adema Jasharija, tako da mi...

SUDIJA ORIE: Gospodine Markoviću, onda je vaš odgovor na prvo pitanje trebalo bude: „Da li me vi pitate nešto konkretno, ili me pitate ono što svi znamo, da se tu radilo o napadu na kuću Adema Jasharija?” To bi bio dobar odgovor. Ako vam nije potpuno jasno da li se od vas traže neka konkretna ili opšta saznanja, onda nam se, molim vas, obratite za pojašnjenje. Nastavite, gospodine Emerson.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Ono što ja pokušavam da saznam, gospodine Markoviću, jeste koji bi mogao da bude razlog zbog kog su ljudi hteli da blokiraju pristup selima sa istočne strane glavnog puta. Sada ste nam rekli da svi znaju za to šta se dogodilo porodici Jashari. Sada ćemo se vratiti na moja prethodna pitanja. Da li ste

znali, a ostavićemo brojke po strani za sada, da je među žrtvama bilo žena, od kojih je jedna bila trudna, staraca i dece, koji su hladnokrvno pobijeni? Da li ste za to znali?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Ne, nisam znao. Znam da je bilo mrtvih, ali nisam znao da li su, da su bile žene trudne, i to. Nisam.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Da li ste znali da je bilo dece i staraca među žrtvama?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Čuo sam priču da je bilo dece.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Hvala. Da li ste znali da je policija izvela ljude koje je zarobila, postrojila ih i pobila?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Vama, kao policajcu, to je morao biti razlog za ozbiljnu brigu, to kada ste čuli da je među žrtvama policijske operacije bilo i dece?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Nikome nije milo kad dete pogine.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Da li se među policajcima u Dečanu/Dečan razgovaralo o tome da takve stvari više ne smeju da se ponove?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Ne znam, nisam bio tada u rezervnoj policiji. Pretpostavljam da jeste.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Razumem. U svojoj izjavi, gospodine Markoviću, kažete da je nastupio jedan trenutak kada su uklonjene prepreke na putu. Hteo bih da nešto razjasnimo. Na jednom drugom mestu u svojoj izjavi govorite tome kao o trenutku kada su teroristi pobjegli. Molim vas, recite nam kada i kako su srpske snage povratile kontrolu nad Dečanima/Dečan?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Pa, u Dečanima/Dečan je moglo da se kreće. Postojala je jedna zona kretanja, gde je moglo da se kreće. I, onda, dolaskom policijskih snaga i vojnih snaga, ta se zona širila. Nije mi poznato kad je tačno, datum, kad je, ovaj, Dečani/Dečan preuzelo kontrolu.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Dozvolite mi da vam iznesem jednu tvrdnju, za koju bih želeo da mi kažete da li je tačna ili ne. U jednom drugom predmetu koji se vodi u ovoj zgradi, Tužilaštvo tvrdi da je negde oko Uskrsa, sredinom aprila, jedna tenkovska jedinica Vojske Jugoslavije napala Dečane/Dečan. Da li je to tačno? Da li se sećate da je bilo borbi, i da je tenkovska jedinica Vojske Jugoslavije oko Uskrsa napala Dečane/Dečan?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Nije mi poznato.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: U redu. Da li je u Dečanima/Dečan uopšte bilo borbi u prvoj polovini 1998. godine? Pucnjave u samom mestu, ili granatiranja?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Borbi nije bilo, a pucnjave sa strane u centar Dečana/Dečan, da. Tad je i ranjen jedan policajac, Slavko Tomašević, i mislim da je bilo granatiranja, al' ne sećam se kada, da li u 1998. ili u 1999., ali su padale, dve granate su pale ispred pošte u Dečanima/Dečan pored benzinske pumpe.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Da li ste tokom prve polovine 1998. znali za to da je Vojska Jugoslavije izvela jedan vojni napad na albansko stanovništvo Dečana/Dečan?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Hteo bih da se sada nadovežemo na vaš iskaz koji se ticao dolaska jedinica Vojske Jugoslavije, otprilike u vreme kada ste vi bili mobilisani. Ja sam vam već pomenuo vojnog atašea Velike Britanije u Beogradu. Želim da vam iznesem sledeću tvrdnju. Izveštaji koje je taj čovek slao u periodu oko 24. marta sadrže podatak da su artiljerijske jedinice Vojske Jugoslavije bile raspoređene oko Dečana/Dečan, i da ih obezbeđivao JSO. Prvo, da vas pitam, da li znate za šta je JSO skraćenica?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Jedinica specijalne operacije.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Oni su specijalne snage srpske Službe državne bezbednosti, da li je tako?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Njihov komandant, za koga pretpostavljam da ćete ga prepoznati po imenu, je izvesni Franko Simatović, poznat kao Frenki. Da li ste čuli to ime?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Ta jedinica je bila poznata i kao *Frenkijevci*, je li tako?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Prethodno su bili poznati kao *Crvene beretke*, kada su bili uljučeni u sukobe u Hrvatskoj i Bosni, zar ne?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Čuo sam na televizoru.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Znao da je Frenki Simatović optužen pred ovim Sudom za ratne zločine koje je ta jedinica počinila u Bosni i Hrvatskoj, zar ne?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Čuo sam.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: JSO je bila stacionirana odmah pored Dečana/Dečan, zar ne?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Gde su bili smešteni?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: U dečije odmaralište.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Ono odmaralište u kom je Staniša Radošević radio na obezbeđenju?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Kada su oni tamo stigli?
SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Ne znam.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Molim vas, pokušajte da se setite. Kada su stigli, pre ili nakon što su vas mobilisali?
SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Nije mi poznato.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: U redu. Vratću se na informacije koje ste čuli od policajaca višeg čina, koji su ulazili i izlazili iz policijske stanice. Da li ste čuli nešto o taktici i tehnikama koje je JSO koristila u albanskim selima, ili ne?
SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Nisam čuo.

SUDIJA ORIE: Gospodine Emerson, želeo bih da se nešto razjasni. Pomenuli ste izveštaje koje je jedna osoba podnela za period oko 24. marta, da je JSO obezbeđivao artiljerijske jedinice Vojske Jugoslavije oko Dečana/Dečan. Da li je JSO branila Dečane/Dečan od jedinica Vojske Jugoslavije, ili možda nisam dobro razumeo?

ADVOKAT EMERSON: Ne, ja tvrdim da je JSO obezbeđivala i branila artiljerijske jedinice Vojske Jugoslavije.

SUDIJA ORIE: Sada mi je jasno, hvala.

TUŽILAC DI FAZIO: Mislim da je takođe jasno, zar ne, iz odgovora svedoka na tvrdnju koju je izneo gospodin Emerson, da se to događalo najranije do 24. marta.

ADVOKAT EMERSON: Ne znam da li je to baš tako jasno, ali gospodin Di Fazio će slobodno moći dodatno da ispituje o tome, ako želi nešto da razjasni.

SUDIJA ORIE: Molim nastavite, gospodine Emerson.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Želim ponovo da vam iznesem jednu tvrdnju, a to je da je JSO imala svoju bazu u blizini manastira Dečani. Da li je to, otprilike, u tom području za koje ste rekli da se u njemu nalazio taj kamp?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Pitaću vas sada o nekim drugim mestima za koja možda znate da su u njima bile rasporedne snage vojske. Vojska Jugoslavije, konkretno 549. motorizovana brigada pod Božidarom Delićem, vi ste znali, zar ne, da su oni bili raspoređeni na tri velika brda odmah uz Radonjičko jezero?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Da li želite da kažete da znate da nisu, ili nam zapravo kažete da ne znate?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Nije mi poznato.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Izneću tvrdnju da ste mogli da čujete granatiranje iz Donjeg Biteša.

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Nisam siguran da se moglo čuti, to je velika razdaljina. Od Radonjičkog jezera do Dečana/Dečan ima, otprilike, desetak kilometara.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Razumem. Formulisaću vam to onda na ovaj način. Obzirom da ste slušali iskaz generala Delića u predmetu Milošević, da li ste možda gledali deo u kom je rekao Sudu da je imao snage raspoređene na ta tri brda od aprila 1998.?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Ne sećam se.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Vi svakako niste u položaju da tvrdite da u području oko jezera nije bilo srpskih snaga tokom 1998. godine?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Nije mi poznato o vojsci ništa.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: A bataljon vojne policije, jer su i oni tamo bili raspoređeni, u području oko jezera? Da li znate za to, ili je i to nešto o čemu ništa ne znate?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: O vojsci mi ništa poznato nije.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Da li znate bilo šta o razmeštanju JSO-a, kada je ona učestvovala u operacijama?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Pretpostavljam da nam onda ne možete reći ni da li su pripadnici JSO-a izvodili operacije istočno od puta Peć/Pejë – Priština/Prishtinë tokom 1998.?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Ne znam, nije mi poznato.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Pitaću vas sada o vašem učešću, gospodine Markoviću, i, posebno, o nekim odgovorima koje ste dali u vezi sa vašim odlaskom u Dahsinovac/Dashinovec kada su pronađena tela Slobodana Miloševića i Miloša Radunovića. Mi smo čuli iskaz Staniše Radoševića i vašeg rođaka (...) (*izbrisano po nalogu Pretresnog veća*) (...) da su albanske kuće u Dašinovcu/Dashinovec bile spaljene u vreme kada su ta tela otkrivena. Da li možete da nam kažete kada ste vi prvi put otišli u Dašinovac/Dashinovec?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Tada. Kad smo našli telo Slobe i Miloša.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Koliko dugo posle ulaska srpskih snaga u to područje ste vi otišli na lice mesta?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Nije mi poznato kad su srpske snage ušle tu. Mi smo otišli sami bez, bez ikoga.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Rekli ste nam u svom iskazu, kada vas ispitivao gospodin Di Fazio, da ste išli *pinzgauerom*. Da li je to tačno?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Rekli ste da ste svi imali uniforme jer se još uvek pucalo. To je strana 36, red 37. Da li se još uvek pucalo u području oko Dašinovca/Dashinovc dok ste vi bili tamo?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Da, pvremeno.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Mogli ste da čujete pucnjavu, zar ne?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Recite nam, molim vas, da li ste videli da su albanske kuće bile spaljene?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Sa toga mesta gde sam se nalazio, nisam mogao da vidim, a dalje nisam zalazio. To je od sela prva kuća. Od toga mesta gde smo se mi nalazili je, nekih 300 metara, i to je kuća Marka Vukićevića, a posle toga još dolaze kuće. Znači, daleko je od toga mesta. Ne može da se vidi odatle.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Da li ste mogli da vidite dim iz stogova sena?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Ne sećam se. Nisam obraćao pažnju, ne sećam se.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Kojim putem je vaš *pinzgauer* stigao do Dašinovca/Dashinovc?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Preko Ljumbarde/Lumbardh.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Kuda od Ljumbarde/Lumbardh, ka Požaru/Pozhar?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Požara/Pozhar, niz kanal, preko Ljumbarde/Lumbardh i Dašinovca/Dashinovc.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Da li ste videli da kuće gore duž puta?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Da kuće gore? Ne znam, ne sećam se, nisam video. Bilo je spaljenih kuća, izgorelih kuća je bilo, ali ne sećam se jesu gorele tada. Prvo, pored puta nema mnogo kuća.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Razumem. Samo nam onda recite o spaljenim kućama koje ste videli. Gde su se one nalazile?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Pa, od puta Dečana/Deçan, preko *Luke*, Požara/Pozhar dole, kad se spusti. Mađ, tuda nema kuća, osim u Požaru/Požar, prema Kodraliji/Kodrali, tu ima jedno par kuća, i u *Luku*, sa leve strane, nešto malo, isto par kuća. Inače, pored puta su jedna kuća, dve kuće, tako da nema nešto mnogo kuća, da može da se vidi.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Ostavićemo po strani kuće koje ste vi videli. Da li ste od drugih policajaca, tada ili kasnije, čuli o broju albanskih kuća koje su spaljene?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Nisam se raspitivao.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Zar nije to nešto što bi trebalo da vas interesuje, vas kao policajca?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Nisam razumeo šta ste time hteli da kažete.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Da li znate ko je spalio te kuće?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Da li bi vas zabrinulo ako biste znali da je to uradila policija? Kao policajcu, da li bi vam smetalo što su te albanske kuće spaljene?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Bilo bi mi neprijatno.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: To bi bilo neoprostivo, zar ne? Ne bi li bilo neoprostivo?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Vidite, ja tvrdim da vi itekako dobro znate ko je u to bio umešan, gospodine Markoviću, jer ste vi učestvovali u pljačkanju i spaljivanju kuća u Dašinovcu/Dashinvc. Da budem jasan, ne nameravam da vam kažem bilo šta zabavno sada? Ja tvrdim da ste vi učestvovali u tome.

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Niste u pravu.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Da li ste videli Stanišu Radoševića u kraju oko Dašinovca/Dashinvc, kada ste bili tamo?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Pošto ste nam rekli da ste ga često viđali u Dečanima/Dečan i sa njim razgovarali, da li ste govorili i o tome da ste bili prisutni kada je pronađeno telo njegovog oca?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Da li ste mu govorili o tome, i da li je on vama rekao da je, takođe, bio u Dašinovcu/Dashinvc u to vreme?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Ne sećam se da mi je rekao da je bio u Dašinovcu/Dashinvc u to vreme.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Malo ranije, kada sam vas pitao kada je Staniša Radošević mobilisan u rezervnu policiju, vi ste rekli da je jedino u šta ste sigurni to da je bio u policiji u vreme kada su ta tela pronađena u Dašinovcu/Dashinvc. Kako to da ste tako sigurno da je on tada bio u policiji?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Siguran sam da je tada bio policiji, a kako sam siguran, ne znam. Čisto, to mi se urezalo u sećanje, da je tada bio u policiji.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Pokušajte da nam pomognete, zašto se to urezalo u vašem sećanju, ako on nije bio u Dašinovcu/Dashinvc u to vreme?

TUŽILAC DI FAZIO: Rekao je da ne zna. Možete pročitati. Pitanje: „Zašto?“
Odgovor: „Ne znam.”

ADVOKAT EMERSON: Časni Sude, kako vi odlučite.

SUDIJA ORIE: Možda biste najpre mogli da razjasnite šta je tačno urezano u njegovom sećanju?

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Da. Gospodine Markoviću, šta je tačno urezano u vašem sećanju?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Pitali ste me da li mogu da se setim kad je, sa sigurnošću, kad je Staniša bio u policiji. Ja sam vam odgovorio da je, pošto sam dobro razmislio, znači, tada, otprilike, kad je nađen njegov otac, da je tada bio u rezervi policije. Možda je bio pre, ja se ne sećam, ali tad mi se urezalo u sećanje da je bio.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Vi ste ga u to vreme videli, zar ne?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Pa Dečani/Dečan su malo mesto, mora da se gledate. Hteli, ne hteli, vi morate da vidite čoveka. Dečani/Dečan su jedna ulica, faktički, u to vreme. Znači, morate da ga vidite.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Gde je on služio kao policajac?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Mislim u Dečanima/Dečan. Trebalo bi da je u Dečanima/Dečan, nisam 100 posto siguran. Trebalo bi da je u Dečanima/Dečan.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Vi ga dobro poznajete, zar ne?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Dosta dobro.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Dobri ste prijatelji?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Opet moram da vam kažem. Dečani/Dečan imaju 700 Srba. Svako svakome zna šta ima za ručak. Znači, nemoguće je, a da se ne poznajete. Nemoguće je da se ne poznajete.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Da li vam pada na pamet bilo koji razlog zašto bi on rekao Sudu da nikada nije bio u sastavu policije ili u rezervnom sastavu policije?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Ne znam.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: To je zato što ste vi i on, zajedno sa Milojicom i Goranom Vlahovićem, Novakom i Momom Stijovićem, pljačkali i spaljivali albanske kuće u selu iz koga su vaši roditelji, zar ne?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Ne. Nisam bio sa njim i nije mi poznato da su oni bili tamo.

ADVOKAT EMERSON: Sada ću preći na jednu drugu temu. Pitam se, da li je ovo dobar trenutak za to?

SUDIJA ORIE: Da.

ADVOKAT EMERSON: Traba mi je još još nekih 20 minuta.

SUDIJA ORIE: Vi ste ranije rekli da će vam biti dovoljno sat i po.

ADVOKAT EMERSON: Izvinjavam se zato što traje malo duže, ali se nadam da je od koristi.

SUDIJA ORIE: Treba vam još 20 minuta. Gospodine Di Fazio, da li ćete vi imati neka dodanta pitanja?

TUŽILAC DI FAZIO: Možda, ali će biti vrlo kratka. Znaću više za pola sata. Ali, pitanja će biti kratka, ako ih uopšte bude.

SUDIJA ORIE: Da li će drugi timovi Odbrane imati pitanja?

ADVOKAT GUY-SMITH: Vrlo malo, ako uopšte.

ADVOKAT HARVEY: Mislím da gospodin Emerson ispituje ovog svedoka o svemu o čemu bih ga i ja ispitivao.

SUDIJA ORIE: Pitam vas zato što ćemo možda imati još malo vremena za sledećeg svedoka. Moram još nešto da vam kažem, a to je da ćemo sutra početi pola sata kasnije nego obično, što znači da ni sutra nećemo imati celi dan za zasedanje.

(Pretno veće i sekretarijat se savetuju)

ADVOKAT EMERSON: Časni Sude, oprostite što vas prekidam, imam samo jedno pitanje o vremenu.

SUDIJA ORIE: Da.?

ADVOKAT EMERSON: Pretpostavljajući da ćemo imati uobičajenu pauzu, ostaće nam relativno malo vremena za danas.

SUDIJA ORIE: Da.

ADVOKAT EMERSON: Mislím da je moguće, a to zavisi od toga šta će reći drugi advokati Odbrane, da sledeće glavno ispitivanje bude veoma kratko. Umesto da svedok počne da svedoči danas, možda bismo uštedeli na vremenu ako se sutra popodne njegovo ispitivanje odvija brže, jer sumnjam da će njegovo glavno ili čak unakrsno ispitivanje iziskivati puno vremena.

SUDIJA ORIE: Pretresno veće okleva da odustane od tih pola sata koje će nam ostati. Ali, mi ćemo se tokom pauze raspitati kod službe za svedoke o tome kako se svedok

oseća, i ne isključujemo mogućnost da ćemo ispitivati tog svedoka pošto se završi ispitivanje ovog svedoka.

ADVOKAT EMERSON: U redu.

(Pretnesno veće i sekretarijat se savetuju)

SUDIJA ORIE: Sada ćemo otići na pauzu, do 18:10 h.

(pauza)

SUDIJA ORIE: Gospodine Emerson, molim vas nastavite.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Gospodine Markoviću, želeo bih da vas pitam o tome kada ste otišli do kanala, u vreme kada su tela vađena iz kanala. Vi ste u izjavi rekli da je, kada ste došli do kanala Radonjičkog jezera, tamo već bilo aktivnih policajaca i krim-tehničara na licu mesta. Da li znate kog datuma ste došli?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Da li znate koliko dugo je trajala operacija u tom kraju oko kanala, pre nego što ste vi stigli?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Da li su neka tela već bila izvađena kada ste vi stigli?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Mislim da nisu.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Znači, vi ne mislite da su neki leševi već bili preneti u vreme kada ste vi došli?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Mislim da nisu bili preneti.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: U redu. Da li su predstavnici štampe bili prisutni kada ste vi stigli?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Ne sećam se.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Da li se sećate da li je bilo nekih stranih posmatrača kada ste došli, ili dok ste tamo bili?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Nije mi poznato da su bili.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Da li ste bili kod kanala pre ili nakon što su pronađeni leševi u Dašinovcu/Dashinovc?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Posle.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Sigurni ste u to?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Trebalo bi da je posle.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Ne razumem vaš odgovor. Da li ste sigurni da ste do kanala otišli nakon što ste bili u Dašinovcu/Dashinovic, ili ste kod kanala bili pre nego što ste otišli u Dašinovac/Dashinovic?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Ne, ne, bilo je posle Dašinovca/Dashinovic.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Kada ste otišli u Dašinovac/Dashinovic, da li ste znali da se kod kanala već odvija neka operacija?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Jedan od stranih posmatrača koji je otišao do kanala oko 9. septembra, rekao je da je, kada je prilazio jezeru iz pravca Prilepa/Prelep, video da su mnoge kuće u tom kraju takođe spaljene, i da su stogovi sena još uvek goreli. Možete li nam nešto reći o tome? Da li ste vi videli da su kuće i seno goreli u tom kraju oko kanala?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Pa, kanal i Prilep/Prelep je veoma daleko, ja nisam prošao kroz Prilep/Prelep. Ne mogu o tome ništa da kažem.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Da li ste videli da su pripadnici srpskih snaga izvodili neke operacije dok ste vi išli prema kanalu?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Mislim da nisam video nikoga.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Koliko dana ste odlazili do kanala? Samo jedan dan ili više dana?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Ja sam bio samo jedan dan.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: I, kažete da je tamo bilo aktivnih policajaca. Na šta mislite kada kažete „aktivni” policajci?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Ja sam rezervni policajac, a oni su aktivni. Znači, oni koji su u stalnom radnom odnosu u policiji.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: To je bilo krajem leta. Koliko se vi sećate, kakvo je bilo vreme kada ste tamo otišli?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Nije bilo hladno, obično vreme, normalno, letnje vreme. Nije previše toplo, tako. Bilo je, nije bilo oblačno. Normalno, normalno vreme onako.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Nije jako padala kiša dok ste tamo bili?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Koliko se ja sećam, ne.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Vi ste znali, zar ne, da je u tom kraju, neposredno pre toga, izvršena jedna veća srpska ofanziva?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Ne, nisam znao.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Gospodine Markoviću, vi ste znali da su srpske snage preuzele kontrolu nad Glođanom/Gllogjan, Rznićem/Rzniq i svim tim selima, neposredno pre početka te operacije, zar ne?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Zašto ste mislili da je bezbedno da policija ide tamo?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Pa, ako vam neko kaže: „Idite tamo, bezbedno je”, iz stanice policije, pretpostavljam da je, da može da se prođe.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Znači, da bude savršeno jasno, vi uopšte niste znali da je bilo borbe između srpskih snaga i OVK u tom kraju, oko Glođana/Gllogjan i Rznića/Rzniq i obližnjih sela, tokom dana i nedelja pre nego što ste vi otišli do kanala?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Tada ne, kasnije sam čuo da je bilo borbi, ali tada, pre toga, ne.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Znači, kasnije jeste saznali da je bilo borbi, zar ne?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Koliko je vremena prošlo od kad ste bili u Dašinovcu/Dashinovec do trenutka kada ste otišli do kanala?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Pa, nešto malo vremena je prošlo, ne znam, možda nedelju dana. Otprilike, nagađam, otprilike nedelju dana.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Uz svo dužno poštovanje, gospodine Markoviću, to jednostavno ne može biti tačno, na osnovu evidencije koju mi imamo o toj operaciji. Ako ste u pravu kada kažete da ste bili tamo nakon što ste bili u Dašinovcu/Dashinovec, to je moralo da bude sledećeg dana, ili u roku od dan ili dva. Da li mislite da je to možda bilo dan ili dva kasnije?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Mogu da se složim s'vama. Znači, nije mi, ne mogu tačno da se odredim vremenski koliko je. Možda je dva dana, možda nedelju dana, znam da je bilo nešto blizu toga, znači, ali tačno ne.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Jer, rekli ste da ste čuli pucnjavu dok ste bili u Dašinovcu/Dashinovec, zar ne?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Da, rekao sam da sam čuo povremenu pucnjavu.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Znači, znali ste da se vode borbe u vreme kada ste bili u Dašinovcu/Dashinovec?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Pa, to što smo mi čuli tamo nije ukazivalo na neke velike borbe. To je bila sporadična pucnjava.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Možemo to kasnije da poslušamo, ali na video snimku kanala, za vreme operacije pronalaženja tela, čuje se pucnjava. Da li ste bili svesni da se pucalo dok ste bili kod kanala?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Nisam vas razumeo. Jel' mislite tog momenta, ili pre?

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Kada ste bili kod kanala, onog jedinog dana kada kažete da ste otišli do kanala, da li ste čuli pucnjavu dok ste bili tamo?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Ne sećam se.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Mogu li da vas upitam sledeće. Rekli ste nam da ste kasnije saznali da je bilo borbi u kraju. Da li je to tačno?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Da li znate, uopšteno govoreći, a ostavićemo za sada ovaj incident po strani, šta su srpske paravojne snage radile sa leševima civila koje su ubili?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Nije mi poznato.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Ne znate kako su uklanjali te leševe?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Nije mi poznato.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Da li vam je bilo poznato da su pokušavali da sakriju leševe albanskih civila?

TUŽILAC DI FAZIO: Ovo je treći put, treći put časni Sude, da se postavlja pitanje „da li uopšteno znate”.

SUDIJA ORIE: Da, prigovor se odbija. Gospodine Emerson, mi, naravno, ne tražimo da to bude pet ili šest puta, ali nastavite.

ADVOKAT EMERSON: Ne, ovo je sad drugo pitanje, o konkretnoj praksi.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Da li vam je poznata praksa paravojnih snaga da sakrivaju leševe ubijenih albanskih civila?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Ne, nije mi poznato.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Ali, sada vam je verovatno poznato, na osnovu izvora iz medija, ako ne i iz nekog drugog izvora, da je veliki broj leševa albanskih civila, uljučujući i civile ubijene na zapadnom Kosovu, prebačen u Srbiju i tamo sakriven? Da li vam je to poznato? Njih još uvek vraćaju na Kosovo, zar ne?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Čuo sam u medijima.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Tela ljudi su stavljana u kontejnere i sakrivanja u Dunavu. Da li ste čuli o tome?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Čuo sam u medijima samo.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Zakopavani su u masovnoj grobnici u Srbiji, a sada ih vraćaju u Albaniju. Da li ste čuli za to? Na Batajnici.

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Ne, nisam.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Da li ste znali da –

SUDIJA ORIE: Gospodine Emerson, pitam se u čemu je relevantnost ovoga?

ADVOKAT EMERSON: Upravo ću sada doći do toga.

SUDIJA ORIE: Da, molim vas.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Da li ste znali da je neko ubijen, ili ste možda kasnije saznali da su srpske snage nekoga ubile tokom ofanzive u septembru, za koju ste nam rekli da ste čuli o njoj?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Pričalo se, ali ništa konkretno, a pričalo se da je bilo mrtvih u pucnjavama.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Da li ste čuli ikakve priče o tome šta je urađeno sa njihovim telima?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Da li ste ikada, tokom te operacije, dok ste bili prisutni u kraju oko kanala, otišli do obližnjeg poljoprivrednog dobra?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Pitaću vas sledeće, i, molim vas, pažljivo razmislite pre nego što date odgovor. Kada ste došli do kanala, ili u bilo kom trenutku dok ste bili tamo, da li ste videli neoštećene leševe kako plutaju u vodi, u onom betonskom delu kanala?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Ne sećam se da sam video da plutaju u vodi.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Da razjasnim, ja govorim o onom betonskom delu, ne o onom kanjonu, već o onom betonskom delu kanala. Tvrdim da je bilo relativno svežih leševa u vodi u tom betonskom delu kanala. Da li ste ih videli?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Već ste nam rekli da, koliko je vama poznato, nikakvi leševi nisu bili uklonjeni sa tog mesta pre nego što ste vi došli. Da li je to i dalje tačno?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Da. Koliko je meni poznato, da.

ADVOKAT EMERSON: Molim poslužiteljicu da svedoku, sudijama i Tužilaštvu da po primerak ove fotografije.

SUDIJA ORIE: Potreban je broj. Ako se ne varam, to će verovatno uskoro biti uvršteno u elektronski sistem sudnice?

sekretar: Časni Sude, to će biti D31, onzačeno za identifikaciju.

SUDIJA ORIE: Mislim da treba da se stavi na grafoskop.

ADVOKAT EMERSON: Da, molim.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Gospodine Markoviću, ovo je fotografija iz skupa fotografija koje su, očigledno, snimljene tokom operacije pronalaženja tela. Da li vidite dva leša koja plutaju? Ja vas sada pitam, nakon što ste videli fotografiju, da li ste ikada videli ova dva leša?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Gospodine Markoviću, ta dva leša se nigde ne pominju u obdukcionom nalazu. Jednostavno su nestali. Ništa se ne zna o njima. Možete li nešto da nam kažete o tome? Kako to da su ta tela, tela ljudi koji su nedavno bili ubijeni, mogla da nestanu? Da li ste videli nešto što bi nam bilo od pomoći?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Ne, nije mi poznato. Za ovo, nemam pojma.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Gde su, u ovom području, žrtve srpskih paravojnih snaga bile odlagane, gospodine Markoviću?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Nije mi poznato.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Kada ste odneli leševe iz tog kraja, gde ste ih odneli?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Mi smo ih utovarili u jedno vozilo, i oni su otišli u Đakovicu/Gjakovë.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Odakle ste ih tačno izvadili? Odakle?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Sa mesta gde se završava betonski deo kanala i gde počinje bez betona. Isto je malo kanal, ali bez betona. Nije, nije betonirano ovako.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Ako mogu ovako da se izrazim, to je onaj donji deo, kod kanjona? Odatle ste izvadili leševe?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Da li su u nekom trenutku leševi muškaraca i žena bili odloženi u posebne grupe u tom kraju oko kanala?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Nije mi poznato.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Pitaću vas o tim Romima, o kojima ste govorili. Koja je bila njihova funkcija?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Mislite konkretno kod kanala, tu?

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Počnimo od toga. Koja je bila njihova funkcija u odnosu na taj kanal?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Da pomognu da se pokupe tela iz kanala.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Ko su oni bili?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Nisu mi poznati.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Da li su bili policajci?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Ne, civili.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Da li je postojao neki konkretan razlog zašto su romski civili korišćeni za taj posao?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Nemam pojma.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Da li vam je bilo poznato da li su ti romski civili, ili neki drugi romski civili, korišćeni za neke druge poslove policije?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Nije mi poznato.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Da li to znači da ne znate da je bilo drugih slučajeva u kojima je policija koristila romske civile?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Ne znam.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Možda je došlo do problema u prevodu. Želeo bih da dobijem jasan odgovor na pitanje. Da ili ne. Da li znate za neki drugi slučaj u kom je policija angažovala romske civile prilikom neke istrage?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Meni nije poznato.

ADVOKAT EMERSON - PITANJE: Hvala.

SUDIJA ORIE: Hvala gospodine Emerson. Izvolite gospodine Guy-Smith.

ADVOKAT GUY-SMITH: Da.

SUDIJA ORIE: Gospodine Markoviću, sada će vas dalje ispitivati gospodin Guy-Smith, koji je zastupnik gospodina Balaja. Izvolite

UNAKRSNO ISPITIVANJE: ADVOKAT GUY-SMITH

ADVOKAT GUY-SMITH - PITANJE: Kada ste iznosili tela iz ovog dela kanala koji nazivamo kanjonom, da li ste videli neko vozilo u tom području?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Bilo je vozilo. Bilo je policijskih vozila, bilo je, mislim da su bila jedna sanitetska vozila.

ADVOKAT GUY-SMITH - PITANJE: Govorim o vozilu koje se nalazilo u samom kanjonu, na mestu odakle ste vi izvlačili tela. Jedan prevrnuti automobil.

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Možda je bilo, ne sećam se.

ADVOKAT GUY-SMITH - PITANJE: Ne sećate se toga. Koliko ste vremena proveli u tom delu, iznoseći tela?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Otprilike tri – četiri sata, možda, sam proveo tamo.

ADVOKAT GUY-SMITH - PITANJE: I, dok ste bili u tom kanjonu, ta tri ili četiri sata, da li ste se kretali po onom delu direktno ispod, gde se završava betonski deo kanala?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Da, u blizini toga, da.

ADVOKAT GUY-SMITH - PITANJE: I, sada nam kažete da se ne sećate da ste tamo videli prevrnuti automobil. Da li je tako?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Ne sećam se. Nisam obraćao pažnju, možda je bio. Ne isključujem mogućnost da je bio, ali nešto se ne sećam.

ADVOKAT GUY-SMITH - PITANJE: Da li se sećate da ste videli kako neko, u tom delu kanala, pokušava da izvuče to vozilo, ili nešto podjednako veliko, sa dna kanala, velikim komadima drveta?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT GUY-SMITH - PITANJE: U redu. Hvala.

SUDIJA ORIE: Gospodine Harvey?

ADVOKAT HARVEY: Nema pitanja za ovog svedoka.

SUDIJA ORIE: Gospodine Di Fazio.

DODATNO ISPITIVANJE: TUŽILAC DI FAZIO

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: U tom kanalu, da li ste videli pripadnike paravojnih snaga?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Da li ste videli kontejnere?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Ne razumem, kontejnere, kako mislite kontejnere?

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Bilo kakvi kontejneri koji bi mogli da se koriste za prenos robe ili materijala.

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Da li ste videli sveže leševe na obalama kanala, ili na obalama tog dela koji zovemo kanjon?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Odgovarali ste na pitanja gospodina Emersona, i tada ste objašnjavali da su specijalne jedinice obezbeđivale artiljeriju Vojske Jugoslavije. Da li imate bilo kakvu predstavu o tome kada se to događalo, kada ste znali da su specijalne jedinice, mislim da se radi o JSO, obezbeđivale artiljeriju?

ADVOKAT EMERSON: Pre nego što svedok odgovori, mislim da je gospodin Di Fazio spojio dve različite stvari.

SUDIJA ORIE: Molim vas da se rukovodite konkretnim odgovorima svedoka o tome, i da nam kažete gde se to nalazi u transkriptu.

TUŽILAC DI FAZIO: Samo trenutak. Stranica 76, časni Sude.

SUDIJA ORIE: Da, samo -

TUŽILAC DI FAZIO: Svedok je upitan da li zna šta znači JSO, i on je rekao da to znači Jedinica za specijalne operacije.

SUDIJA ORIE: Da.

TUŽILAC DI FAZIO: Postavljena su mu pitanja o Frenkiju.

SUDIJA ORIE: Da.

TUŽILAC DI FAZIO: Zatim mu je postavljeno pitanje –

SUDIJA ORIE: Uglavnom tražim njegove odgovore jer ste govorili o specijalnim jedinicama.

ADVOKAT EMERSON: Možda bih ja mogao da pomognem. Bilo je dva odvojena pitanja. Jedno je bilo o tome da JSO obezbeđuje artiljeriju VJ, a drugo se nalazi na stranici 78, red 11, gde je svedok potvrdio da je JSO bila smeštena u bazi u blizini manastira Dečani.

SUDIJA ORIE: Ja nisam u odgovorima svedoka uspeo da pronađem da je on potvrdio da su specijalne snage obezbeđivale artiljeriju Vojske Jugoslavije, ako to tvrdite. Možda možete da mi kažete gde je to. Vidim pitanje, na stranici 76, redove 8 i 9, jedino pitanje je bilo šta JSO znači. Ali, ne vidim ovde nikakvu potvrdu.

TUŽILAC DI FAZIO: Gospodin Emerson je pitao: „Izveštaj koji je dostavila jedna osoba navodi da je u periodu 24. marta JSO obezbeđivala artiljeriju Vojske Jugoslavije oko Dečana/Dečan.”

SUDIJA ORIE: Da, ali to je pitanje, a ne odgovor. Ne vidim da je svedok to potvrdio do sada.

TUŽILAC DI FAZIO: Ja ću to razjasniti.

ADVOKAT EMERSON: Mislim da bi bilo dobro ako bi gospodin Di Fazio pogledao stranicu 78, red 11.

SUDIJA ORIE: Vidim da je ovde potvrđeno, ali to nije potpuno ista stvar.

TUŽILAC DI FAZIO: Gospodin Emerson je to pokušavao da sazna, i mi nismo dobili jasan odgovor.

SUDIJA ORIE: Da, ali vi ste se pozvali na odgovor svedoka, a u odgovoru se to ne kaže. Vi, naravno, možete da zatražite da on odgovori ili da dalje potvrdi ono što gospodin Emerson nije tada posebno pitao, ali, ja želim da reference budu precizne.

TUŽILAC DI FAZIO: Vi ste očigledno u pravu, časni Sude.

SUDIJA ORIE: Nema nikakvog problema da nastavite da ispitujete svedoka o tome.

TUŽILAC DI FAZIO: Možda da postavim pitanje direktnije.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Da li je JSO, koliko vi znate, obezbeđivala artiljerijske jedinice Vojske Jugoslavije?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Nije mi poznato.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: U redu. Bilo vam je postavljeno i pitanje o njihovom prisustvu u tom području. Da li su oni bili prisutni u tom području u isto vreme kada su se tamo nalazile i artiljerijske jedinice Vojske Jugoslavije?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Mislim da jesu.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: U redu. Možete li Pretresnom veću reći kada se to moglo dogoditi? Kada su JSO i artiljerijske jedinice Vojske Jugoslavije bile u tom području istovremeno?

SVEDOK MARKOVIĆ - ODGOVOR: Ja mislim da su bile u maju u isto vreme. Krajem aprila, maja, tako. Da ja znam.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Hvala.

TUŽILAC DI FAZIO: Nemam više pitanja.

SUDIJA ORIE: Hvala.

(Pretrerno veće se savetuje)

SUDIJA ORIE: Svedoče, ja imam pitanje koje me i dalje malo zbunjuje. Možda ste iz pitanja gospodina Emersona shvatili da on pokušava da sazna zašto ste bili tako sigurni da je Staniša Radošević bio u sastavu policije najranije u trenutku kada ste vi pronašli telo njegovog oca. Da li ste sigurni da vi niste sa njim otišli na mesto na kom je pronađeno i otkopano telo njegovog oca, ili da možda kasnije niste otišli tamo sa njim? Da li ste sigurni da vam on nije pričao o tome da je tamo išao?

SVEDOK MARKOVIĆ: Znam da nije bio sa mnom tada, i siguran sam da sa mnom, kasnije, sa njime nisam išao na to mesto. A da smo razgovarali o mestu nalaska njegovog oca, da.

SUDIJA ORIE: Da li ste takođe sigurni da vam nije rekao da je bio tamo?

SVEDOK MARKOVIĆ: Siguran sam da o tome nismo pričali, da je on bio posle. Nije mi poznato da je bio.

SUDIJA ORIE: U svetlu toga da postoje nesuglasice oko toga kada je on stupio u policiju, da li ste sigurni da on ni na koji način nije bio uključen u operaciju koju ste kasnije opisivali, operaciju u području oko kanala Radonjičkog jezera?

SVEDOK MARKOVIĆ: Nije mi poznato za to, da li je bio tamo ili nije.

SUDIJA ORIE: Da li mislite da je moguće da jeste?

SVEDOK MARKOVIĆ: Pa, ako je bio u policiju, moguće je, ali s'obzirom da je bio rezervni policajac, koliko ja znam, ne bi trebalo.

SUDIJA ORIE: I vi ste tadodje bili rezervni policajac.

SVEDOK MARKOVIĆ: Da.

SUDIJA ORIE: Zbog čega bi onda bilo čudno da on, kao rezervni policajac, nije bio tamo, kada vi, opet kao rezervni policajac, jeste bili tamo?

SVEDOK MARKOVIĆ: Ja sam bio u davanju straže tamo, obezbeđenju mesta. Nisam učestvovao u akcijama.

SUDIJA ORIE: Hvala vam na vašim odgovorima. Ovim je vaše svedočenje završeno, uz pretpostavku da moja pitanja nisu izazvala potrebu za novim pitanjima. Pošto nisu, vaše svedočenje je završeno. Želim da vam se zahvalim što ste došli u Hag i odgovarali na pitanja strana i Pretresnog veća. Zamoliću poslužiteljicu da vas sada izvede iz sudnice, gospodine Markoviću.

SVEDOK MARKOVIĆ: Nema na čemu.

(svedok napušta sudnicu)

SUDIJA ORIE: Ukoliko nekome još nije jasno, dokazni predmet, samo trenutak da pogledam, P39, jer nije jasno u zapisniku - taj dokazni predmet je sada uvršten u spis.

ADVOKAT EMERSON: Izvinjavam se –

SUDIJA ORIE: P39 je video snimak. Mi smo o tome govorili, ali nismo jasno doneli odluku da bude uvršten u zapisnik. Nije bilo prigovora.

ADVOKAT EMERSON: Ja bih želeo da ponudim fotografiju na uvrštavanje.

SUDIJA ORIE: Da, broj smo već dodelili. To je D31. Ima li Tužilaštvo prigovor?

TUŽILAC DI FAZIO: Ne, časni Sude.

SUDIJA ORIE: Pošto nema prigovora, i ona je uvrštena u spis.

ADVOKAT EMERSON: Časni Sude, u vezi sa ovim delom izjave njegovog brata -

SUDIJA ORIE: Da.

ADVOKAT EMERSON: Ja sam pitao gospodina Di Fazia da razmotri da li da se cela izjava uvrsti u spis, ili da se gospodin Di Fazio saglasi da je pasus koji sam pokazao svedoku deo izjave svedoka, uz svedokov potpis ispod relevantnog datuma. Da li to možemo da razmotrimo preko noći, i da vas sutra obavestimo o tome?

SUDIJA ORIE: Da.

ADVOKAT EMERSON: Imamo još tri dokazna predmeta o kojima treba da se izjasnimo.

SUDIJA ORIE: Da.

ADVOKAT EMERSON: P30, D30 i beleške vezane za Anđelkovića.

SUDIJA ORIE: Jasno mi je da su ovo nerešena pitanja, ali ništa od toga nije hitno.

ADVOKAT EMERSON: Ne.

SUDIJA ORIE: Ostalo nam je još deset minuta. Možemo da uradimo dve stvari - da pošaljemo svedoka nazad, što nije baš najlepši način, ili da ga zamolimo da uđe, da da svečanu izjavu, da počnemo da radimo nekoliko minuta i objasnimo mu situaciju.

Mislim da je to najbolji način. Molim poslužiteljicu da uvede sledećeg svedoka u sudnicu. Da li ima zaštitnih mera, gospodine Di Fazio?

TUŽILAC DI FAZIO: Samo jedna stvar oko koje bih želeo da odemo na privatnu sednicu.

SUDIJA ORIE: A sledeći svedok je?

TUŽILAC DI FAZIO: Želim da pozovem gospodina Momčila Antića.

SUDIJA ORIE: Da, Momčilo Antić.

(Pretno veće i sekretarijat se savetuju)

(svedok je pristupio Sudu)

SUDIJA ORIE: Dobar dan gospodine Antiću, da li me čujete na jeziku koji razumete?

SVEDOK ANTIĆ: Da.

SUDIJA ORIE: Gospodine Antiću, pre nego što počnete sa svedočenjem u ovoj sudnici, prema Pravilniku o postupku i dokazima, morate pročitati svečanu izjavu. Tekst izjave će vam uručiti poslužiteljica. Zamoliću vas da sada položite svečanu izjavu.

SVEDOK ANTIĆ: Svečano izjavljujem da ću govoriti istinu, celu istinu i ništa osim istine.

SUDIJA ORIE: Molim vas sedite, gospodine Antiću. Gospodine Antiću, kao prvo želim da vam se izvinim što ste tako dugo morali da čekate danas popodne. Pretno veće je upoznato sa tim da ste dugo putovali, i da ste verovatno iscrpljeni. Mi smo očekivali da ćemo danas moći malo duže da radimo sa vama. Sada ćemo početi sa ispitivanjem, ali će to biti veoma kratko, i nastavićemo sutra. Međutim, sad ste bar ušli u sudnicu, videli je, a u suprotnom biste se pitali kako izgleda biti u sudnici. U svakom slučaju, sada ćemo samo početi, i radićemo najduže deset minuta, i onda ćemo nastaviti sutra. Prvo će vas ispitivati gospodin Di Fazio, zastupnik Tužilaštva. Izvolite gospodine Di Fazio.

TUŽILAC DI FAZIO: Hvala časni Sude.

svedok Momčilo Antić

GLAVNO ISPITIVANJE: TUŽILAC DI FAZIO

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Gospodine Antiću, prvo bih vas zamolio da se predstavite Pretresnom veću. Zamoliću vas da potvrdite neke lične podatke. Samo ću tražiti da potvrdite sledeće. Zovete se, punim imenom i prezimenom, Momčilo Antić. Da li je tako?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Da.

SUDIJA ORIE: Ja sam čuo svedoka, ali možda bi svedok mogao malo da se približi mikrofону, jer vas prevodioci neće moći čuti. Molim vas da govorite malo bliže mikrofону. Jeste li potvrdili da ste vi Momčilo Antić?

SVEDOK ANTIĆ: Da.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: U redu, hvala. Nadimak vam je Momo, je li tako?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Da.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Rođeni ste 12. jula 1962.?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Da.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Vi ste Srbin po nacionalnosti, i veći deo života ste proveli na Kosovu. Da li je tako?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Da.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Gde ste rođeni?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Ja sam rođen u Gornjem Crnobregu/Carabreg i Epërm, a živeo sam u selu *Loćane*.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Koliko dugo ste živeli u selu *Loćane* pre 1998. godine?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: 27 godina.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Sa kim ste tamo živeli?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Živeo sam sa porodicom, sa suprugom, dva sina i sa ocem.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Zamoliću vas da Pretresnom veću ukratko opišete kakva je vaša situacija bila početkom 1998. U kom selu ste živeli, ko je živeo sa vama u kući, i čime ste se u to vreme bavili?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Ja sam živeo u selu *Loćane*, sa dva sina, sa suprugom i sa ocem. Tu mi je isto bio brat od stričeva, strina, komšije i prijatelji.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: U redu, hvala. Postaviću vam još neka pitanja o tome, ali, kada je reč o samoj kući, da li da shvatim da ste živeli u kući sa ocem, dva svoja sina i svojom suprugom? Ili ste u istoj kući živeli i sa tim rođacima i tetkom?

SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Ne, ne. Moji su imali svoju posebnu kuću, a ja sam imao svoju posebnu.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Ko je sve živeo u vašoj kući, pod istim krovom?
SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: U mojoj kući?

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Da, u vašoj kući.
SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Otac, ja, supruga i dva sina.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Hvala. Koje je bilo vaše zanimanje?
SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Radio sam bio u fabriku, fabrika bakrodit cevi u Istiniću/Istinić. U stvari, fabrika pumpi u Istiniću/Istinić, *Jastrebac*.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Koliko dugo ste radili u toj fabrici u Istiniću/Istinić pre 1998.?
SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Osam godina. Posle toga sam radio u rezervnom sastavu policije, u SUP Dečani/Dečan.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Samo da razjasnimo ovo vezano za rezervnu policiju. Kada ste počeli da radite u policiji kao rezervni policajac?
SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Radio sam od 1990. do zadnjeg dana, dok nisu me ranili.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Da li to znači da ste bili stalno zaposleni u rezervnom sastavu policije? Radili ste to svakog dana?
SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Radio sam kad je bilo potrebno. Ja nisam radio svaki dan. Radio sam po pet – šest meseci, pa pauza mesec dana, i tako.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: U redu. Ali, u periodu pre 1998. godine, da li ste odlazili u fabriku u Istiniću/Istinić i tamo radili?
SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Nisam 1998. 1998. sam radio u policiji.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Dakle, sa početkom 1998., više niste odlazili da radite u fabriku, i svaki dan ste obavljali dužnosti rezervnog policajca. Da li sam vas dobro razumeo?
SVEDOK ANTIĆ - ODGOVOR: Radio sam 1998. celu godinu, dok nisam bio ranjen. Posle, bio sam u bolnici na VMA u Beogradu, i više nisam bio u stanju da radim.

TUŽILAC DI FAZIO - PITANJE: Hvala.

TUŽILAC DI FAZIO: Časni Sude, ovo bi bio dobar trenutak.

SUDIJA ORIE: Gospodine Antiću, kao što sam vam već rekao, danas ćemo kratko raditi sa vama. Sutra nastavljamo u 14:45 časova. Bićemo u jednoj drugoj sudnici, u sudnici broj 1, ali ćemo vas dovesti do pravog mesta. Molim poslužiteljicu da izvede gospodina Antića iz sudnice. Gospodine Antiću, sutra ćemo vas videti, ali bih prvo želeo da vas upozorim da ni sa kim ne razgovarate o svom kratkom iskazu do sada, niti o iskazu koji ćete tek dati. Izadite sada sa svedokom.

(svedok napušta sudnicu)

SUDIJA ORIE: Hteo bih da na trenutak pređemo na privatnu sednicu.

(privatna sednica)

Sednica je završena u 19:03 h.

Nastavlja se u sredu, 4. Aprila 2007. godine u 14:45 h.

Fond za humanitarno pravo

